«Resûl'ün vazifesi ancak tebliğdir.» (Mâide 99)

tebliğ

haftalık gazete

«Bir hadisim dahi olsa tebliğ ediniz» (Hadis-i Şerif)

Ey kafirler!... Dostunuz Şeytandır, neyinize güveniyorsunuz? O halde siz neye gidiyorsunuz?

SAYI: 24 ● 17 ARALIK 1979 ● 26 MUHARREM 1400 ● FİATI: 10 LİRA

www.mtib.com.tr

tebliğ'in tebliği

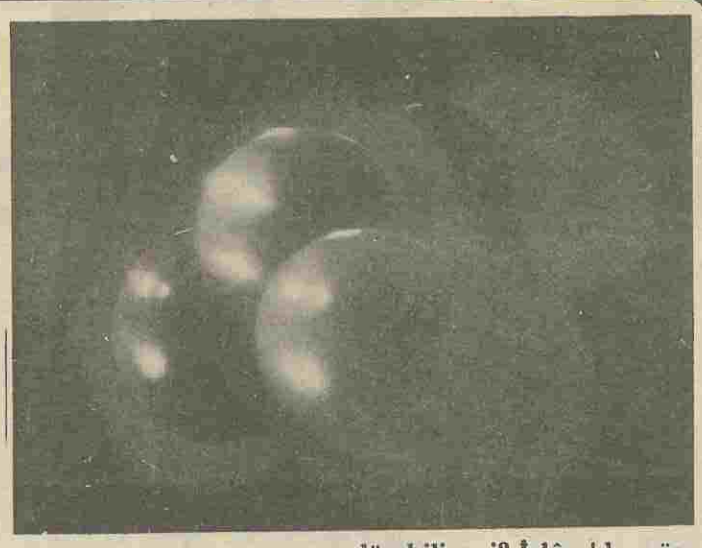

İNSAN KANININ KUDSİYYETİ VARDIR

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

Hak ve hukuk adına haksızlığın ve adaletsizliğin daniskasının yapıldığı, zavıfın ezildiği, kıvvetlinin haklı sayıldığı, "insan hakları evrensel beyannameleri"yle insanların canına okunduğu, siyonistlerin, kapitalistlerin, komünistlerin, batılın her türlüsünün sefih bir hayat sürdüğü, eşitlik adı altında insanların horlandıkça horlandığı, nice milletlerin yurt ve vatanlarından kovulduğu, nice insanlara yaşama hakkının tanınmadığı, ruhlarda başlayan anarşinin dışarıya aksedip cemiyete sıçradığı, değer verme adı altında insanlara hiç mi hiç önem verilmediği, kısaca küfrün her herzeyi ve melâneti yediği bir dünyada yaşıyoruz. Bu gün anarşinin olmadığı, kaynamayan ve karışmayan bir memleket yoktur. Bazısında çok eşed olan bu vahim hal, bazısında ise biraz ehvendir. Nereye gidiyor bu insanlık? Ne oluyor acaba? Kim yapıyor dersiniz bütün bunları? İnsanlar birbirini acımadan öldürüyor. Bu hale nasıl gelindi? Bu feci durum cahiliyye devrinden de dahabeteregidiyor. Hercimerc oldukça sona doğru yaklaşan dünyanın bu vaziyetinden Türkiye'mizde nasibini ziyadesiyl e alıyor.

Dünyayı ve memleketimizi bu hale düşürenler, bunun için devamlı çalışanlar var. Tercih edilen, tatbik edilen görüş ve zihniyetler var. Kendi kendine böyle olunmadı. Hele ülkemizde bu nesil şu acı durumuna birden düşmedi. Tedbirler (!) alındıkça canileşiyor bugün insanlar.

Hemen belirtelim ki, İslâm olarak dünyaya gelen insanın huzuru yine onunla gerçekleşir. Göğüslerde iman yerleşmedikçe, ruhlar İslâm'la müşerref olup içindeki anarşiyi yenmedikçe kargaşalar daha da artacaktır.

İnsan, hem cinsinin varlığını tanımalıdır. Ona yaşama ve hayat hakkı tanımalıdır. Yaradılmışların hepsi şereflidir. Yaratılanı sevmek, sevebilmek gereklidir. İnsan, insana değil, hiçbir canlı varlığa bile eziyyet, işkence etmemelidir. Ve edemez. Zira herşeyin bir yaratılış sebebi vardır. Bir hikmete mebni yaratılmıştır. Bütün insanlara insanca muamele gerekir. İnsanlık denen bir nesne vardır. İnsanlar bu güzel duyguyu kaybettikleri zamanımızda anarşi hortlamıştır. İnsanı sevmeği, ona nasıl muamele edileceğini bugün kim öğretebilir? Her yaratığa, hayvanat, nebatat veya başka canlıya hakkını verebilmeyi, adalet ve müsavat ile hükmedebilmeyi ne öğretebilir? İnsanoğlu ve bilhassa ülkemizin insanı kaybettiği bu cevheri arıyor bugün. Karınca ezmeyen ecdad !.. Ve torunalrı (!) Birbirini yiyiyor bugün. Tarihi ile tezad teşkil eden milletimizin, bir eşi bulunmaz belki de.

Her tedbir geçicidir. Her yol çıkmaz sokaktır. Ecdadımızın yoluna dönmediğimiz müddetçe.

Gittikçe insanları kutuplaşan yurdumuzda sulh ve sükunun gelmesi müslümanlığa gereken önemi vermekle ve ona sarılmakla mümkün olacağını belirtelim ve İslâm'ın insana verdiği değere geçelim.

İslâm cemiyet hayatını mükemmel bir şekilde, tanzim etmiş kişilerin kudsiyyetini muhafaza etmiş, insana saldırmayı Allah (c.c.)'ı inkârdan sonra en büyük suçlardan saymıştır.

İlahı fermana bir bakınız :

"..... Kim bir canı, bir can mukabilinde veya yeryüzünde bir fesad çıkarmaktan dolayı olmayarak, öldürürse bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de onu kurtarırsa bütün insanları diriltmiş gibi olur.." (El-Maide, 32).

Bu inançlara yetişen ve buna iman eden bir müslüman adam öldüremez. Zaten İslâm insana değil, yaptığı fiiline karşıdır. Onu öldürmeğe değil kurtarmağa talibdir.

İslâm nazarında kanın kudsiyyeti vardır? İnsanlık tek bir aile gibidir. O'na göre tek bir ferde saldırmak bütün insanlığa saldırmak gibidir. Hele öldürülen kişi mü'min ise haram hükmü daha da şiddetlidir.

Allah (c.c.) yine buyuruyor :

Kim bir mü'mini kasden öldürürse cezası, içinde ebedi kalıcı olmak üzere, cehennemdir. Allah ona gazabetmiştir, ona lanet etmiştir ve ona çok büyük bir azab hazırlamıştır." (En - Nisâ, 93).

Hz. Peygamberimiz (sav)' de: "Bütün dünyanın yok oluşu, Allah'a bir müslüman adamı öldürmekten daha kolay gelir" (Müslim, Nesai, Tırmizi) "Mü'min haram kanı akıtmadıkça dinin geniş alanında kalır." (Buhari) ' "Ölen adamın müşrik olarak ölmek veya bilerek mü' min bir adamı öldürmekten başka diğer bütün suçlarını Allah belki affeder." (Ebu Davud, Hakim) buyuruyorlar.

Şu eşsiz hakikate kulak veriniz. Ruhu bununla bezenen kişi bir insanı öldürebilir mi? İslâm'da müslüman müslümanı öldüremiyeceği gibi bir gayr-i müslimi de öldüremez.

Müslümanın müslümanla çarpışması küfürdür. Hadis-i Şerif'te buyurulur ki;

"Benden sonra bazılarınız bazılarınızın boynunu vurarak küfre dönmeyiniz" (Bu Hadis müttefekun aleyhtir.).

Ölen de öldüren de ateştedir. Cehennemliktir. Zira ölen de öldüreni öldürecekti ▸ Burada masum ve silâh çekmeyen müslüman söz konusu değildir.

İslâm müslümanın müslümanı korkutmasını bile haram kılmıştır.

Nebiy-yi Zişan (s.a.v.): "Müslümanlarla anlaşma halinde bulunan bir gayr-i müslimi öldüren, cennetin kokusunu alamaz. Halbuki cennetin kokusu kırk yıllık mesafeden alınır." (Buhari) buvurulur.

Harp hali müstesna gayri müslimlerin kanını akıtmak helal değildir. Onlar müslümana harb açınca kendi kanlarının akıtılmasını helâl kılmış olurlar.

İslâm memleketinde yaşayan zımmiler de öldürülemez. Hadis-i Şerif'te: "Zimmet ehlinden (İslâm memleketinde yaşayan gayri müslimler) bir adamı öldüren, cennetin kokusunu bulamaz." (Nesâi) buyruluyor.

İslâm'da kan akıtmanın meşru olduğu yerler vardır. Bu ayrıca izahı gereken bir mevzudur. Hal böyle olunca başta ülkemizdeki kan denizinin önüne nasıl geçilebilir? Bunun için kısa bir ifade ile insanımızın müslüman yetiştirilmesi, yukarıda geçen ahkâmın, insanın değerinin ruhlara nakşedilmesi gerekir. İslâmi hükümlerin tatbiki gereklidir. Diğer gayretler geçici, boş ve beyhudedir. Neticesiz kalmağa mahkumdur. Onun için boşa kürek çekilmesin. Aydınlık yol kucağını açmış bekliyor. Ona koşulsun. Yoksa anarşi kimseyi affetmeyecek ve bütün mes'ulleri de beraberinde götürecektir...

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

tebliğ

Haftalık Gazete. Pazartesi günleri çıkar

SAHİBİ: MİSVÂK NEŞRİYAT VE DAĞITIM İŞLETMESİ ADINA RÜŞTÜ EGEVİT

GENEL YAYIN MÜDÜRÜ CEMİL CAN

YAZIİŞLERI MÜDÜRÜ FEVZİ BAYRAKTAR

İDAREHANE : TASVİR SOKAĞI ÇINAR HAN NU: 2/304, CAĞALOĞLU - İST.

POSTA KUTUSU : 138 İSTANBUL

DİZGİ: Kuşak Ofset - 1979

BASKI : Başkent Ofset Tesisleri

ABONE USÛLÜMÜZ :

Abone, bir senelik veya altı aylık olarak yapılmaktadır.

Abone olmak isteyen okuyucularımız, abone ücretini Posta çeki hesabına yatırarak, isim ve açık adresleriyle beraber, posta çeki alındı kuponunu adresimize postalamalıdırlar. Ayrıca Tebliğ'in hangi sayısından itibaren istenildiği de kuponda belirtilmelidir.

POSTA ÇEKİ NO : 117307

ABONE ÜCRETLERİ

YURT İÇİ

1 Senelik (52 sayı) abone ücreti: 470 TL.
6 Aylık (26 sayı) abone ücreti: 240 TL.

1 Senelik (52 sayı) abone ücreti: 1200 TL.
6 Aylık (26 sayı) abone ücreti: 600 TL.

EY KAFİRLER!...

DOSTUNUZ ŞEYTANDIR NEYİNİZE GÜVENİYORSUNUZ?..

O HALDE SİZ NEREYE GİDİYORSUNUZ?

Yüce "Kur'an" ın çok açık uslubu ile ikaz ve ta'lim gören insanlığın, hâlâ bu serkeşlik arasındaki büyük tezatları düşünmek ve tekrar tekrar kendimizi hesaba çekmek mecburiyetinde değil miyiz?

Bir düşünelim; kulun kendi acizliğine rağmen; hafi ve müşkildir ama, o mücmel ve müteşebbihatı, hakikatı, mecazi, sarihi, kinayesi, istiaresi, temsili, tensisi, iması, belagatinin nükteleri, ta'rizleri, telmihleri ve remizleri ile en mükemmel kaideleri muhtevi bir kitab değil midir? O'nun yüce belagati karşısında,bütün üdebâ, şuara, ulemâ ve akela'nın kıymetli tesbitleri aciz, pespaye; inşadları da söner derecesine düşmemiş midir? O yüce kitabın, yüce ma'nasını, muhtevasındaki esrarını tam manasıyla kavrayabilmiş, çözebilmiş bir alim var mıdır? Çünkü O'nun esrarı, bütün buutuyla yalnızca Allah-ü Teala'nın ilminde çözülebilir... Zira Kur'an O'nun kelamıdır.

İşte O Kur'an ikaz ediyor. En açık misallerle, hem korkutup, hem de müjdelemek gibi İlâhi bir belagatla ihtar edilmesine rağmen, neden küfürde direnmek var? Neden, en sâde ve en hafi teşbihler arasındaki vahyin ihtarlarına rağmen, gafletin öldürücü deryasında yüzülür? Haşa, bir masal gibi, bir hikaye gibi geliyor, bu İlâhi ikazlar. Ne büyük tehlike! Ne büyük cürüm ki, en Şedid azabın haberini vermektedir o.

Geçen zaman, bir çok mes'eleleri bir dağ, bir sahra, bir deniz gibi biriktiriyor da, bunun ne müthiş bir felaketi mucip olduğu bir türlü farkedilmez! Her hadiseye bir tabilik gözü ile, hükmü ile bakmanın seviyesizliğidir bu. Tehlikeyi farkedemeyenler, bu korkunç şuunatın, Kur'an tarafından tasvir ve ihbar edildiğini nasıl bilsinler! Kafirler, münafıklar, bu doğru istikametin, nasıl saliki olabilirler? Havz-ı Kevser'den nasıl içebilirler? Müjdeye nasıl talip olabilir o bedbahtlar! Onlar, peşpeşe gelen ikazlardan kaçmamışlar mıydı? Yüce tebşiratlardan hâlâ kaçmıyorlar mı?Nebi (sav)'nin "tebliğ"lerini bir u'cube (haşa) olarak nitelendirmiyorlar mıydı? Ve onlar hâlâ Allah'ın nizamını şeriatını "öcü" diye tavsif etmiyorlar mı? Vahyin, bütün diriltici, kurtarıcı mesajlarını, "çağ dışı" ilân eden onlar değiller miydi? Ve busefil düşüncelerin, sefil temsilcilerine, bu ahmakça fikirsizliğin katı zebunlarına bir daha hatırlatalım! Hem de tezkiye-i nefs etmeden asıl hicrete talip olunamıyacağını idraklerimize giydiren Hicri 1400'ün mukaddeminde hatırlatalım !

Cenab-ı Hakk (c.c.) Mekke müşriklerine ve bu meyanda küfürde israr eden esfel-i safilinde direnen bütün kâfirlere, inkârcılara çokaçık ve sarih bir şekilde beyan buyuruyor :

Mealen:

"Güneş dürül(üp söndürül) düğü zaman, yıldızlar (bulanıp) düştüğü zaman, dağlar yürütüldüğü zaman, kıyılmaz mallar bırakıldığı zaman, vahşi hayvanlar toplandığı zaman, denizler ateşlendiği zaman, diri diri gömülen "hangi suç (ların) dan dolayı öldürüldüğü" sorulduğu zaman gök (yerinden) koparıldığı zaman, o alevli ateş (Cehennem) daha ziyade kızıştırıldığı zaman, cennet (mü'minlere) daha yaklaştırıldığı zaman bir nefis ne hazırlamıştır anlar (bilir). (Demekki hakiykat, ey kâfirler, sizin dediğiniz gibi değildir.) Şimdi, kasem ederim o (geceleri) geri dön (üb aydınlık neşreden, akıp akıp yuvalarınagiden (yıldızlara, karanlığa yöneldiği zaman o geceye ve nefeslendiği zaman sabaha ki) muhakkak o (Kur'an) çok şerefli bir elçinin (getirdiği) kelamdır. Bir elçi ki, çetin bir kudrete mâliktir. Arşın sahibi olan (Allah) nezdinde çok itibarlıdır. Orada kendisine itaat olunandır, bir emindir. Sizin sahibiniz bir mecnun değil. Vallahi o (sahibiniz) onu apaçık ufukta görmüştür. O gaybden dolayı asla suçlu da değildir. O (Kur'an) da taşlanmış (koğulmuş) bir râcim şeytanın sözü değil. O halde (Ey kâfirler!) siz nereye gidiyorsunuz? O, âlemler için (hele) sizden doğruluk isteyenler için bir öğütten başkası değildir. (Bununla beraber o doğruluğu) âlemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz!." (Takvir Suresi, Ayet. 1-29)

Hazret-i Allah (c.c.) bu Sure ile hem kâinatın, güneş sisteminin tasvirini yapıyor, hem kıyamet alametlerini beyan buyuruyor ve hem de mü'min ve kâfirin iki ayrı dünyaları ile mücazat ve mükafatlı zamanlarını tasrih ediyor.

Tefsirlere göre, ilk 12 âyetten altısının kıyamet öncesi, altısının da kıyamet sonrası olacakları beyan buyuran âyetler olduğu ifade ediliyor.

O zaman ki, güneşin ışığı gider, yıldızlar dökülür, o haldelerken dağlar düşmeğe, arz hareket ve ızdırab ile çalkalanmağa başlar. Onun üzerine korkudan cin inse, ins cinne feze'u feryâd eder. Bütün vahşi hayvanlar karışıp birbirlerine girerler. Cin inse, size bir haber getirelim derler, denize fırlarlar, bakarlar ki, deniz ateş olmuş, alevler içinde, o haldelerken arz birçatlayış, çatlar, bir rüzgâr gelir, hepsini öldürür... Ve böyle haşyete getirici zamanlardan sonra, hayr ve şer bütün yapılanların mukayyed olduğu amel defteri ile, kıyamete, mahkeme-i kübra'ya davet olunur. Herkes dostuyla beraberdir, o zaman. Mü'minler salihlerle, kâfirler şeytanlarla ...

Ve âyette beyan buyurulduğu üzere, diri diri gömülüp öldürülenlere, masumlara "Suçun ne idi?" diye sorulacak. Burada, önce günahsız masuma sual sorulması, himayesi yok diye farzedilip öldürülen o masum'a, Cenab-ı Haakk'ın nasıl sahip çıktığını ve ind-i İlâhi'de suçsuzun haklı olduğu, katilin katıl olduğunu ispatlamak içindir. Böylece katilin vicdanını sızlatacak, kesin mağlubiyetine rağmen Hakk'a karşı hiçbir müdafaaya kadir olamaycak veçhile, gayz ve işkencesini ifade edecek, şiddetli bir ihtar ve azar lama yapılacaktır. Bu durumu hatırlamak, o çetin günün azabından ictinab etmeğe yeterli değil midir?

Şimdi, cahiliyye devrinde yapılan "diri diri evlat gömme" adeti, korkunç bir şekilde tatbik edilmiyor mu?" Geçim sıkıntısı" veya "fantazi (!)" deyip çok pespaye bir düşüncenin mensupları, binlerce evladları daha ana rahminde iken katlediyorlar. İşte en büyük cinayetlerden birini daha böylece işlemiyorlar mı?

Kız erkek ayırımı yapılmadan, bu galiz hareketi, faciayı irtikap edenler, yukarda beyân buyurulan çetin azaptan hiç kurtulabilirler mi?

Ve şimdi, meseleyi daha tabana oturtup, her gün onlarca binlerce insan öldürülen ülkemizde ve dünyada, bu korkunç cinayetlerin failleri olarak, hiç vicdan azabı daha çekmezler mi? Katil olup, cehennem zebanileri gibi, cehenneme, o alevli ateşe talip olmak kadar cahil ahmak ve gafil davranmak ne kazandırıyor, anlamıyoruz ki!.. İşte o azabları, bunlar tadacaklar. Ağuşunu açmış bekliyor. İkazlara, telkinlere rağmen uyanmayan ey gafiller! Bekleyiniz o çetin günü! İşte, o gün "Ba's-u Ba'del mevt"in ifade ettiği acı ve tatlı en büyük intibah günüdür. İşte o gün, "insanlar uykudadır, öldükleri zaman uyanırlar." denilmesine vesile olan gündür. O gündür, insanların, dünyada yaptıklarına karşılık, cennete mi yoksa cehenneme mi gideceğini anlayacakları gün! Ama nâfile, artık ikaz fayda vermez. O gün herkes "nefsi nefsi" diye medet bekler zira!.

Bugün olup bitenleri, bu ilahi beyanatlara göre yorumlamağa çalışırken, bir "kıyametSur"unu ihbar eden hadisata çoğu zaman muttali olmuyor muyuz? Müslüman zaten bu "kıyamet Sur"una muntazırdır her an! Ya kafir ne yapar?....

Bütün ahlaksızlıkların edebsizliklerin cinayet ve soygunların, cehalet ve gafletin, had safhaya ulaştığını değil vahşi hayvanların, insanlığın ne demek olduğunu unutturacak kadar soysuzlaşan, canavarlaşan ve daha da vahşileşen insan azmanlarının biribirlerine girdiğini, kadın erkek mefhumunun yerin dibine gömüldüğünü, adadettan imha edildiğini, kısaca, şeytani hayatın dirildiğini görmemezlikten gelemeyiz. Bunları hatırlayıp Kur'an'ın yüce ikazlarıyla, şimdi tekrar irkilmemek kabil mi acaba? (Denizlerde ateş bir volkan gibi patlamıyor mu? Bu noktada, petrol yüklü tankerlerin, denizlerde dehşet saçtığını, ateşinin söndürülemediğini de hatırlatmalıyız.) Ve böylece İslâm'la dirilmemek ne kadar zillettir bir düşünsek ...

Tekrar Surenin ihtarına kulak vermeliyiz! Ayet ihtar ediyor :

"Ve O Kur'an, bir şeytan-ı raccimin, yani rahmet-i İlâhi'den tard olunmuş taşlanacak bir şeytanın sözü değildir. O sahibinize görünen Resul, kahinlere görünenler gibi Melek-i aladan kulak hırsızlığı edip de, her taraftan toplanan aldatıcı şeytanlardan değildir. O bir elçidir, emindir. Şeytanattan uzaktır. Ona inanmak mecburiyetindesiniz. Bu kadar kasemlere, açık beyyinelere rağmen bu hakikatların tahakkukunu, Zül-arş, tarafından haber verip duran sahibinize inanmamakta ne büyük tehlikeler bulunduğunu düşünmelisiniz. İnanmayıp inkâr etmekle ne kazanacaksınız! Ey kâfirler, ey münkirler! O halde siz nereye gidiyorsunuz. Neyinize güveniyor sunuz? Şeytanınız sizi nasıl kurtaracak? Bu hakikatlara karşı doğru yolu bırakıpta nelere sahip oluyor, ne büyük dalâletlere düşüyorsunuz? Bir kere daha düşününüz. Haberiniz olsun ki, O Kur'an, başka değil halis bir zikirdir. Unutulmaması lazım gelen bir öğüddür. İlâhi bir kanun kitabıdır Neden anlamıyor ve bu kanuna bağlı kalamıyorsunuz ?...."

Resûlullah (sav) efendimiz gibi yaşarsak...

Peygamber (s.a.v) Efendimiz'in kanaatkarlık, zühd ve sade yaşayışları

Allah (c.c.)'ın Resulu (s.a.v.)'nün gayet sâde bir hayatları vardı. Bulduğunu yer, bulduğunu giyer ve yer üstüne oturmaktan çekinmezlerdi. Vefatları ânında İslâm devletinin sınırları Aden'den Suriye'ye kadar genişlediği halde O (s.a.v.)'nun elbisesinde iki tane yama vardı.

Bir kere da'vet için Peygamberimiz (s.a.v.) Hz. Ali (r.a.)'nin evine geldiğinde Hz. Fatma (r.a.)'nın evine geldiğinde Hz. Fatma (r.a.)'nın duvarları örtülerle süslediğini görmüş ve yemek yemeden geri dönmüşlerdi. Hz. Ali (r.a.) niçin döndüklerini sorunca, O (s.a.v.) da:

— "Süslü yere girmek bize yakışmaz!" buyurmuşlardı.

Yine bir sefer dönüşü Hz. Aişe (r.a.)'nin, tavanı örtülerle süsledağini görünce bunları çıkartmıştı.

Yine bir defa kendilerine ipekten bir elbise hediye edilmiş, Resul-i Ekrem (s.a.v.) onu sırtına alarak namaz kılmış, fakat namazdan sonra:

— "Takvâ sahibi olanlar böyle şey kullanmamalıdır." diyerek çıkarmışlardı.

İbn-i Mes'ud (r.a.) der ki, "Bir gün Resul-i Ekrem (s.a.v.)'in odasına girdim. Hasır üzerinde uyumuş, hasır da mübârek vücudlarına iz yapmıştı.

— "Ya Resulallah! Hasırla aranıza sizi koruyacak bir örtü edinsek, dedim."

Resulullah (s.a.v.):

— "Dünyâ ile o kadar ilgim yok. Onunla ben bir ağaçla, altında bir miktar dinlendikten sonra orayı terkedip giden bir yolcu gibiyiz." buyurdular.

Hz. Muhammed (s.a.v.)'in mektebi zühd ve kanaat medresesidir ki günde bir dirhemle idare eden, Allah (c.c.)'ı ve O'nun kullarını en fazla memnun ederek vilâyet ve memleket idâre eden büyük idareci valiler ve veliler yetiştirmiştir.

İbn-i Hişâm (rahimehullah)'ın Zeyd b. Eslem (r.a.)'den rivâyetine göre; Allah (c.c.)'ın Resulu (s.a.v.) Üseyd oğlu Hattâb (r.a.)'ı Mekke'ye âmil olarak (vâli) ta'yin etmiş ve maaş olarak da günde bir dirhem takdir buyurmuşlardı.

Yeni âmil (vâli) halka bir hutbe irâd ederek dedi ki:

— "Ey insânlar! Allah (c.c.) bir kimsenin bir ihtiyâcını giderdi. Resulullah bana günde bir dirhem veriyor. Benim, kimsenin âtiyyesine ihtiyâcım yoktur."

Bu hitâbe bize asgari geçimini bir dirhemle te'min eden ve bununla yetinerek hâyatını daha ulvi bir da'vaya bağlamak isteyen yüksek insânı gösteriyor.

Resul-i Ekrem (s.a.v.), bir gün mescidden çıkmış, Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer (r.a.)'e rastlamış ve kendilerine niçin dışarı çıktıklarını sormuşlardı. Onlar da "açlıktan" dediler. Resulullah (s.a.v.)

— "Ben de öyle" buyurdular.

Üçü birden Ebu Heysem (r.a.)'in evine gittiler. Ebu Heysem (r.a.) derhâl bir bıçak istedi ve bir koyun boğazladı. Hurma ağacında asılı olarak muhâfaza ettiği tatlı sudan da getirdi. Sofra'ya oturdular, yediler ve o sudan içtiler.

Resulullah (s.a.v.):

"Bu günün de taâmından sorguya çekileceksiniz." buyurdular.

Çok sevdikleri kerimeleri Hz. Fâtıma (r.a.) da fakir yaşamakta, eliyle un değirmeninden un, kuyudan su çekmekte idi. Hattâ bu yüzden ellerinin yaralandığı olurdu. Bir gün babası Resulullah (s.a.v.)'tan esirler içinden kendisine yardımcı istedi. Fakat Resul-i Ekrem (s.a.v.) kabul etmediler ve Hz. Ali (r.a.)'ye:

- "Ehl-i suffe böyle fakir yaşarken siz buna nasıl tâlip olabilirsiniz?" buyurdular.

Utbe oğlu Avn; "Zenginlerle konuşur arkadaşlık ederdim. Benimkinden iyi elbisesi veya biniti olanlara gönlüm meylederdi. Bu yüzden benden kederli kimse yoktu. Nihayet Resulullah (s.a.v.)'ın, "Sizlerden bir yaratılış ve malca kendisinden üstün bir kimse görünce bir de kendisinden aşağısına baksın. Bu Allah'ın üzerindeki ni'metlerini küçümsememeniz için gereklidir." buyurduklarını duyunca fakirlerle dostluk etmeğe başladım ve ferahladım" demiştir.

Resul-i Ekrem (s.a.v.), dünya ni'metlerine heveskâr değildi ve "İnsanoğlunun bu dünyada muhtâç olduğu şeyler; ikâmet edeceği bir ev, giyeceği bir elbise, kendini besleyecek yemek ve sudur." buyururlardı.

Yine Resulullah (s.a.v.) ve Ashâb (r.a.)'ına göre zenginlik ile fakirliğin ölçüsü şu Hadis-i Şerif'ti:

"Kim mâl ve cânından emin, bedeni sıhhatli ve bir günlük yiyeceğe sâhib olursa sanki bütün dünyâ onun olmuş gibidir."

İşte bu Allah (c.c.) Resulu (s.a.v.)'nün, insanlığa ve Ashâb (r.a.)'ına öğrettiği zühd ve kanâattır.

Resul-i Ekrem (s.a.v.), zenginlik ve servetten korktukları kadar fakirlikten korkmazlar, lüzumsuz para biriktirmekten hiç hoşlanmazlardı. Kendileri: "Borç ödemek maksadından gayri evinde iki altının yanına üçüncüyü ilâve etmediklerini.." anlatırlardı.

Ebu Ümâmet'ül-Ensârî (r.a.) anlatıyor:

"Resul-i Ekrem (s.a.v.)'in yanında dünyâdan bahsedildi. Buyurdular ki:

"Duymuyor musunuz? İşitmiyor musunuz? Bezâze (giyim ve zinette i'tidâl) imândandır, sade giyim imândandır."

Resul-i Ekrem (s.a.v.) yemesinde zühd ve kanâat ehli idi. Resululllah (s.a.v.): "İnsânoğluna belini doğrultacak bir kaç lokmacık yeter!" buyurmuşlardır.

Hizmetçileri Enes (r.a.) diyor ki, "Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e yufka, has ekmek pişirildiğini ve mükellef masa üzerinde yemek yediğini hiç bilmem."

Resul-i Ekrem (s.a.v.)'in zühd anlayışı şu idi: "Dünyada zühd, helâlı haram kılmak ve malı zayi' etmek değildir. Fakat Zühd Allah (c.c.)'ın elinde olana, kendi elinde olandan fazla güvenmen, mâlca bir musibete uğradığında, giden mâldan, ziyâde musibetin sevâbına gönül vermendir."

Mümin zühd ve kanaatkar olmalıdır
Müminin yaşayışı sadedir...

İnsan, Allah (c.c.)'ı tanımak ve ona ibadet etmek için yaratılmıştır. Bu yaratılış gayesinin çevresinde, yaratılışı icabı bazı ihtiyaçları vardır. Çoğu zaman bu zaruri ihtiyaçlarını gidermekle iktifa etmez. Dünyaya imtihan için gönderilirken, terbiyeye muhtaç bazı hasletleri de beraberinde getirmiştir. Bunların insana en fazla zarar vereni; ekber-i kebâir (büyük günahların en büyüğü) olarak vasıflandırılan dünya sevgisidir. Bununla beraber Tul-i emel (Bitmeyen istekler, uzun arzular) insanı dönüşü olmayan uçurumlara sürüklemektedir.

Bugün yeryüzündeki insanların peşinden sürüklendiği bitmeyen arzular, doymayan haris gözleri, ne zaman nerede ve ne şekilde geleceği bilinmeyen ölümle doyacak ve bütün arzuları tatmin olacaktır. O güne hazır olmayanlar sonsuz bir pişmanlık içinde olacaklardır. O gün, uğrunda bütün dost ve sevdiklerini feda ettiği ve hatta ahiretine karşılık olarak satın aldığı, biriktirdiği serveti: şayet Allah (c.c.) için sarfetmemişse kendisine fayda değil zarar verecektir.

O halde insanın ihtiyacı nedir? Dünya nimetlerine muhtaç olarak yaratıldığınagöre bundan istifade ölçüsü nedir?

Bugün, insanlara telkin edildiği gibi, "dünyaya bir defa gelinir, nimetlerinden istifade edelim" felsefesi ile hayvani bir hürriyet içine girebilir mi, bir mü'min?

Her mevzuuda olduğu gibi Peygamber (s.a.v.) Efendimiz; hayatlarında bizlere bunların numunelerini göstermişler ve Hadis-i Şeriflerle sınırlar çizmişlerdir.

Müslüman Kardeşim;

Kendimizi her noktada İslâm'a uydurmanın gayreti içinde olmalıyız. Bunu yaptığımz da maddi ve manevi huzur içinde olduğumuzu her an görürüz.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz bir Hadis-i Şeriflerinde insanın dünyadaki ihtiyaçlarını şöyle beyan ediyorlar: "İnsanoğlunun bu dünyada muhtaç olduğu şeyler: ikamet edeceği bir ev, giyeceği bir elbise, kendini besleyecek yemek ve su koyacak bir kab."Tirmizi, işte asgari geçim şartları .....

Gene Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz: "Kim mal ve canından emin, bedeni sıhhatli ve bir günlük yiyeceğe sahib olursa, sanki bütün dünya onun olmuş gibidir." (Tırmızi) buyurarak insanlığın huzursuzluk ve bunalımlarının kaynağını teşkil eden dünya sevgisi ve mal biriktirme arzusuna set çekmişlerdir. Düşünüldüğünde sayılı nimetler üzerinde olan bir servet sahibi ele fakir arasında (Şayet Allah (c.c.)'a tevekkül ediyorlarsa) zenginin malını koruma ve muhafaza etme sıkıntısı dışında bir fark yoktur. Çünkü rızık Allah (c.c.)'ın tekeffülündedir. Yaşattığı süre içinde bizim rızkımızı da mutlaka yaratmıştır.

İnsanoğlunun, sınır bilmeyen bir şekilde ihtirasla, Allah (c.c.) yoluna sarfetmeksizin mal biriktirmesi yerilmiştir. Hatta bu Allah (c.c.)'a karşı bir hayasızlık örneği olarak değerlendirilmiştir.

Bir gün Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, Ashab (r.a.)'ına hitaben:

"Allah (c.c.)'tan hakkıyla hayâ edin." buyurdular. Ashab (r.a.):

"Hayâ ediyoruz." deyince:

"Öyle değil, oturamıyacağınız evleri yapar, yiyemiyeceğiniz serveti toplarsınız." buyurarak bunların hayaya münafi olduğunu buyurmuşlardır. (İhyâ-u Ulumiddin s. 407).

Müslüman kardeşim;

Bu ölçüler çerçevesinde düşünürsek, bugün içinde bulunduğumuz acınacak durum fakirlikten değildir. Asgari geçim şartlarını yüksek seviyede düşündüğümüz için israfa daldığımız, nimeti hor gördüğümüz içindir. Bugünün insanı Allah (c.c.)'ın sınırsız, bol bol verdiği sayısız nimetler içinde sıkıntılı bir ömür sürmektedir. Bunca nimete ve bolluğa rağmen bu sıkıntılı durum nedendir acaba? Bunu hiç düşündünüz mü? Hadis-i Şerif'te "Zenginlik servet çokluğu değil gönül çokluğudur." (İhya c.3, s. 529) buyurulmuştur. Bugünün insanı, gönlü doymak bilmeyen ihtiraslarla aç olduğundan huzursuzdur. Yoksa herkes bol bol nimetler içinde yüzmektedir. Şükründen acizdir.

Diğer mühim bir hastalık ise dünya malında devamlı olarak kendinden yukarıdakilere bakmaktır. "Onun var da benim neden yok" veya "Onun ki benimkinden neden daha iyi - daha yeni" gibi insanı devamlı kederlere sürükleyen mukayeseler yapılmaktadır. Halbuki müslümanlar bu mevzuda ikaz edilmiştir. Ahiret amelinde kendinden üstündekilere bakması ve böylece daha çok hayırlı ve güzel işler yapması, dünya nimetinde ise kendinden aşağıdakilere bakarak haline şükretmesi tavsiye edilmiştir. Bir Hadis-i Şerif'te:

"Sizden daha üstün servete malik olan kimseyi gördüğünüz zaman hemen kendisinden düşük olanı düşünün." Buyurulmuştur. (Buhari, Müslim) Hadis-i Şerif'in hükmü bugün maalesef tersiyle geçerlidir. Bunun içinddir ki, her fert kendi durumundan şikayetçidir. İşçi şikâyetçi fakir, zengin, memur, çiftçi velhasıl herkes şikâyetçidir.

Bunların düzelmesi için mü'minler olarak herkes kendi nefsinden başlamak üzere yukarıdaki Hadis-i Şerif gereğince amel etmeye çalışmalıdır. Huzur ancak bundadır. Cenab-ı Hakk (c.c.):

"And olsun, şükrederseniz elbette sizin nimetinizi artırırım." (İbrahim 7).

Mümin Kardeşim;

Dünyada, ihtişamlı ve tantanalı yaşama sevdasında olma! Sade yaşa! Rahat edersin, kafan ve gönlün yorgun olmaz. Moda felaketine uyarak değişen kıyafetler peşinde olma! Evinin eşyasını, modası geçti diye değiştirme! Olabilir ki Allah (c.c.) sana çok mal vermiştir. Bunu yapabilecek güçtesindir. Ama unutma ki, herşeyin hesabı vardır. Bu parayı harcayacak çok daha faideli yerler bulabilirsin. İhtiyaç sahiplerine verebilir, bununla çeşitli hayırlar yapabilirsin.

Açlık ihtiyacını gidermek için saatlerce zaman harcanarak yapılan lüks yemekler arama! Ne bulursan onu ye! Senin Peygamberin (s.a.v.) hasır üstünde yatar ve ne bulursa onu yerdi. Çoğu zamanda karnı aç olurdu. Ama bu bir yokluk sonucu değildi. O istese kimse onun kadar lüks yaşayamazdı. Fakat kendileri kul olarak sade yaşamayı tercih ediyorlardı.

Hesapsız servet biriktirmek peşinde olma! Unutma ki, her malın şayet haramsa azabı, helalse hesabı vardır. Geçimini temin ederken helâl kazanca dikkat et! Çoluk çocuğun ve kendi nefsin Allah (c.c.)'ın sana emanetidir. Onlar az bile olsa helâl lokma kazanmanın yoluna bak!

Kanaat ehli ol! Çünkü nasipte olmayan şeyi almak mümkün değildir. Boşuna yorulma. Sebebine sarıl, sonuca razı ol!

Kendini ve aileni israftan koru!

Modanın ağına düşme! Her şeyi ihtiyaç oldukça al. Dünya nimetlerinde kendinden aşağıda olanlara bak! Daimaşükür edenlerden ol!

Şüpheli şeylerden sakın.

Kendin için sevdiğini müslüman kardeşin içinde sev.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz bir Hadis-i Şerif'te buyurmuşlardır ki;

"Şüpheli şeylerden sakın, insanların en âbidi olursun. Kanaatkâr ol, insanların en çok şükredeni sayılırsın. Kendin için sevdiğini başkaları için de sev mü'min olursun." (İhya C.3, S.530).

Kanaat ve zühd ehli olmak, sade yaşamak nasip etmesini Cenab-ı Allah'tan (c.c.) niyaz ederiz.

Velhamdülillâhi Rabbil âlemin.

www.prio.com.tr

EL-FETTAH (c.c)

Gönüllere şifâ ESMÂ'ÜL-HÜSNÂ

El - Fettah (c.c.) ism-i Celâlinin manası "HER TÜRLÜ MÜŞKÜLLERİ AÇAN VE KOLAYLAŞTIRAN" demektir. Bu İsm-i Şerif "Feth" kökünden gelmektedir. Feth ise: Kapalı olan herşeyi açmak demektir. Bu da maddi ve manevi açış olmak üzere iki çeşittir. Maddi olan malumumuzdur. Bizim burada üzerinde durmak istediğimiz mânevi açılışlardır.

Allah (c.c.) istemedikten sonra gerek maddi gerekse mânevi olsun hiçbirşey açılmaz insanoğlu aciz bir yaratıktır. Bazan maddi gözümüzle gördüğümüz ufak bir kilidi bile elinde anahtarı olmasına rağmen açamaz. Bir de Cenab-ı Hakk (c.c.)'ın müsaade etmediği açılmayan diğer mânevi kapıları auşunelim. Kula gereken iyi ve güzel olan açılışların sebeblerine sarılarak Cenab-ı Allah (c.c.)'ın yardımını istemektir.

Cenab-ı Allah (c.c.) isterse kula bütün kapıları açar. Bu kapılar, kalbin kapısı, düşünce, zikir, ilim ve fetih kapıları gibi nice kapılardır. Bunların hepsi de açılacak güzel kapılardır. En güzeli de kalbin üzerindeki pasların silinerek Allah (c.c.) ile beraber olmak demektir. Bazen müslümanlar arasında da söylenir. "O Zâtın kalp gözü açıktır" denilir. İşte Yüce Allah (c.c.) Kulunun kalp gözünü açtımı dünya ve ahirette o kul büyük mükafatlarla karşılaşır.

Allah (c.c.)'ın sevgisini kazanmanın yolu kalbi kötülüklerden temizlemektir. Bu ise bir ibâdettir. Bu da Allah (c.c.)'ın insan kalbini açmasıyla olur. Allah (c.c.) eğer müsade etmezse o kalp ölü demektir. Ölü kalp ile de hidâyete gidilmez.

Cenâb-ı Allah (c.c.)'ın fetih ve yardımı devamlıdır, hiçbir zaman kesilmez. O (c.c.)'nun yardımı mü'minlere açık ve müjdecidir.

Cenab-ı Hak (c.c.) : "Peygamberim mü'minleri cihâda teşvik et: Eğer sizden (Harbin şiddetlerine) sabredecek yirmi kişi bulunursa, onlar ikiyüz (düşmana) galebe ederler. Ve eğer sizden yüz kişi olursa, onlar o küfredenlerden binine galebe ederler. (Çünkü) kafirler idraksiz bir güruhtur." (Enfal, 65).

Yüce mevla (c.c.)'mız kul O (c.c.)'na bağlı ve O (c.c.)'nun yolunda olduğu müddetçe kullarının istikbâli için parlak zaferlerin kapısını her zaman açar. Yalnız kalp boş şeylerle uğraşmamalıdır. Her zaman Allah (c.c.) korkusu ile dopdolu olmalıdır.

Cenab-ı Hakk (c.c.) bütün müslümanlara gerçek fetihleri müyesser kılsın ve en kısa zamanda göstersin (inşallah) Gerçek fetihlerin en kısa zamanda müyesser olması için de "El-Fettah" İsm-i Celâl'ine zikrine devam etmemiz lazımdır. İnşaallah Cenab-ı Hakk (c.c.), cümlemizi, kalp gözü açık olanlardan eyler.

DÜŞÜNMEK, YAZMAK

ÖMER KİRAZOĞLU

Fikri Hak veriyor ..
Müfekkire ne demek?

Beynimin içindeki cedelleşme nereden?
Kelime taslarına, dökülen FİKİR, kimden?

Nasıl gelir, giderler ve nasıl dökülürler?
MUHAKEME, mucize olduğunu söylersem;

Aksini iddiâya kimin kudreti yeter?
Gel in derinliklere,
Al çık yükseklikl[illegible]
Beter, gittikçe beter ..
Çözemez muammâyı,
Çözemez aklı beşer.

Çok güzel mânâları,
Cümle kalıplarına,
Döküvermekte hüner.

Bunun, en güzeli de,
Hiçbir kalıba girmez ..
Diyor ki Şâir İKBAL :
"En güzel şiirlerim, yazamadıklarımdır"

Diğer bir muharrir de :
"Eğer vaktim olsaydı daha kısa yazardım."
Diyor.
Gördün mü?
Kalem, nasıl feryad ediyor..!

Birde yazının manzum olması istenirse;
Hecesi ve aruzu, kâfiyesi, üslubu

Ahangi, selâseti ve yüz türlü San'atı,
Okuyucunun durumu, ortamın siyâseti,
Söyleyeni, yazanı,
Ne hallere düşürür?

"Aşkınla alev alev, yandır bizi ALLAHIM!
Rahmetini yağdır da; söndür bizi ALLAHIM" !

Bir fikre bin kelime,
Bir kelimeye bin fikir,

Doldur da; sevdiğine
Andır bizi ALLAHIM !..
Diye feryâd ettirir .....

hidâyete götürenler ASHÂB-I KİRÂM radiyallahü anhüm

HZ. EBUBEKİR (R.A.)

Ahmed Sarıkaya

Namazda ciğer kavurması

Hz. Ebu Bekir (r.a.) müslümanlara hizmetten memnun olur, onların her türlü işlerine koşmaktan neşe duyardı. Kendisinden birşey istendiği zaman yok demezdi. Onu bulmaya çalışırdı. Evi her zaman misafirlerle dolup taşardı. O (r.a.) bütün varlığını İslâm uğruna harcadıktan sonra bir yırtık aba ile hizmetini sürdürmüştür.

Hesap çok çetin olacaktır. Evinde ihtiyaçtan fazla elbise, eşya, mal mülk, her türlü dünya metaı olan müslüman kardeslerimizin kulakları çınlasın. Bunların hesabı nasıl verilecek acaba düşünülüyor mu? Ayakkabıya göre elbise, elbiseye göre ayakkabı ve gömlek uydurarak senede birkaç takımdan fazla elbise alanlar, evi dururken yalı alanlar arabanın birisi hazırken model değiştirmek için milyonları harcayan müslümanları uyarıyoruz. Allah (c.c.) bilir ama hesap çok çetindir. Bunların hesabını vermek çok zor olacaktır. Bu gibi kimseler Allah (c.c.)'ın verdği bu bol nimetlerden fakir fukaranın halleri gözönüne getirilerek israftan kaçınıp başka bir müslüman kardeşinin yardımına koşmalıdır. Başka kimselerin düştüğü hatalara düşmemelidir. İslâm dışı hareketlere de özenmemelidirler. Dünya malının içerisinde düşüp de ahireti unutmamak lazımdır. Allah (c.c.) yolunda O (c.c.)'nun rızasını almak için yarışlar yapılmalı, dünyalıklar için değil ..

İbn-i Ömer (r.a.) anlatıyor :

"Biz Rasulullah (s.a.v.)'in yanında oturuyorduk. Hz. Ebu Bekir'de orada idi ve yırtık bir abaya bürünmüştü. O sırada Cebrail (a.s.) nazil oldu. Rasulullah (s.a.v.)'a selam verdi ve O (s.a.v.)'na şöyle dedi.

- Ya Rasulallah* Ebu Bekir'i niçin yırtık bir abaya bürünmüş görüyorum.

Rasulullah (s.a.v.) Efendimiz buyurdu: "Fetihden önce malını bana getirdi." Hz. Cebrail (a.s.) Rasulullah (s.a.v.)'a şöyle dedi: "O'na Allah'ın selamını tebliğ et ve de ki: "Allah ü Teala sana şöyle buyuruyor :

"Sen bu fakirliğinden dolayı benden razı mısın? Yoksa dargın mısın? Bunun üzerine Efendimiz (s.a.v.) Hz. Ebu Bekir'e (r.a.) döndü ve buyurdu ki; 'Ya Ebâ Bekr! İşte cebrail, sana Allah'ın selamını söylüyor ve diyor ki; Sen bu fakirliğinden dolayı benden razımısın, kızgın mısın?"

Bunun üzerine Hz. Ebu Bekir (r.a.) ağladı ve şöyle dedi:

"Ben Allah'ıma mı kızgınım? Hayır ben Allah'ımdan razıyım! Ben Allah'ımdan razıyım! Ben Allah'ımdan razıyım!..." diyerek üç defa tekrar etmiştir. Hz. Ebu Bekir (r.a.) Mahmud Hakkı.

Hz. Ebu Bekir (r.a.)'in üzgün olmasına bile Yüce Allah (c.c.)'ımız razı olmuyor. O (r.a.) bile Allah (c.c.)'ın rızasını almak için ne kadar çalışmıştır. Vay bizim halimize.. Namazımızı bile doğru dürüst kılmıyor ve kılamıyoruz. Namaz mü'minin miracıdır. Namazsız İslâm mücahedesi hiçbir zaman verilmez. Namaz kılmayanların İslâm davasına hizmetlerine hiçbir zaman inanılmaz. Ancak bu gibi kişilerin münafık olmasından korkulur. Allah (c.c.) korusun.

Ancak namazı dosdoğru kılanlar kurtuluşa ermişler ve ereceklerdir. Huzur ve huşu içerisinde namaz kılmak gerekiyor. Aksi halde kılınan namazlar boşa gidiyor demektir. Namaz kılarken kalbi kasadaki parasını sayıyorsa bu namaz namaz değil kulun vaktini boşa geçirmekten başka bir şeysi değildir.

Müslümanlar Hz. Ebu Bekir (r.a.) ve diğer Ashab (r.anhüm)'ün neşesi ile neşelenip namazlarını huzur ve huşu içerisinde kılmalıdırlar.

"Birgün Ashâb-ı Kiram (Aleyhimürridvan) Rasulullah (s.a.v.)'a Hz. Ebu Bekir'den şikayet için gelmişlerdi.

"Ya Rasulallah! Hz. Ebu Bekir odasında yalnız başına ciğer kebabı yer kokusunu duyarız, bizi hiç davet etmez" dediler. Rasul-i Ekrem (s.a.v.) : "Onun bir daha öyle yaptığında haber verin beraberce evine gidelim." buyurdular.

Birgün haber verdiler. Resul-i Ekrem (s.a.v.) hemen kalkıp Hz. Ebu Bekir'in odasına gitti. Ateş veya kebab yoktu.

- Ya Ebu Bekir, sen ciğer kebabı yiyormuşsun bize de var mıdır? diye sordular.

- Ya Resulallah! Ben ciğer kebabı yemiyorum pişen kendi ciğerimdir dedi. Resulallah (s.a.v.) bunun nasıl olduğunu sorunca:

- Hak Teala bana İslâm dinini nasib etti. Habibine dost eyledi. Ashab-ı Kiram arasında şöhret verdi. Acaba kıyamet gününde halim ne olur, bu kadar nimetin şükrünü yapa bilir miyim, diye korktuğumdan ciğerim kebab oluyor." cevabını verdi. Bunun üzerine Ashab-ı Kiram (r.anhüm)'ün Hz. Ebu Bekir (r.a.)'e olan muhabbetleri daha çok arttı. (Cehar Yar-i Güzin).

Müslüman hilal-i ahmer gibi kıymetli olan, her neferi sayılı olan kıymetli vaktini boş geçirmemelidir. Bilakis Kur'an-ı Kerim bilmeyenler hemen öğrenmeli, bilenler hergün okumalıdırlar, zihinlerini Kur'an-ı Kerim meşgul etmelidir. Zihinlerde Kur'an-ı Kerim izi, kulaklarda kalkala-i Kur'an seni, yüreklerde onun hükmü heyecanı her zaman yaşanmalı ve yaşatılmalıdır.

Cenab-ı Hakk bizleri ibadetlerini huşu ile kılan kulları zümresine ilhak buyursun (Amin).

dinî ve ahlâkî
SOHBETLER
M. Âsım Köksal

Müslümanlıkta Peygamberlere iman (1)

Peygamber, İlâhi hükümleri haber veren, bildiren Zât demektir.

Peygamberler; iman ve itikad esaslarını, ibâdet vazifelerini, Allâhın emir ve nehiylerini, İlâhi hükümleri tebliğ, ahlâki faziletleri telkin ve tavsiye ederek insanları doğru yola kılavuzlamak, iyiliklerden dolayı rahmetle müjdelemek, kötülüklerden dolayı da, azapla korkutmak üzere, yüce Allâh tarafından seçilip görevlendirilmiş olan Allâh Elçileridir.

İnsanlara; dünyada izleyecekleri gerçek seâdet yolunu Peygamberlerin gösterdiklerinde, onları, her hususta uyardıklarında ve aydınlattıklarında şüphe yoktur.

İnsan oğlunun; kendisini kuşatan madde âleminde bulundukça, buâlemin dışında kalan âleme ve o âleme aid hayatın mâhiyet ve safhalarına - his ve tecrübe âleminde bile bazan yanıldığı, şaşırdığı görülüp duran - beş duygu cihazı ile vâkıf olamayacağı muhakkaktır.

Bununla birlikte, insan oğlunu, varlığının derinliğinden kopup gelen bir duygu, madde âleminin ötesindeki hayatla ve o hayatın sağlayacağı sürekli huzur ve seâdetle heyecanlandırmaktadır.

Bu heyecanı, selim fitratı bozulmayan herkes, ruhunda duyabilir.

Gerçe, insan oğlu; yegâne mânevi rehberi ve ölçüsü sandığı akl ile, bazı gerçeklere de, vâkıf olmak sevdasını taşımış ve bununla, bir şeyler de, öğrenmiştir.

Fakat, öğrendiklerinin doğru olup olmadığını gösterecek, kendisinde şaşmaz bir ölçü olmadığından -Allâhın Zat ve Sıfatları mevzuunda olduğu gibi - çok kerre yanılmış, yanlış yollara sapmıştır.

İnsan oğlunda, önüne geçilmez bir takım aşırı arzu ve temâyüller de, vardır.

İyiliğin, kötülüğün mâhiyetlerini öğretecek, ferdi ve ictimâi hayatta faziletin hakim olmasını sağlayacak bir ölçü de, kendisinde bulunmadığından, çok zaman, iyiye kötü, kötüye de, iyi demeğe kalkışmıştır.

Yeknesak istidad ve kaabileyette bulunmayan insan oğlunun, maddi ve mânevi bir çok hususlarla, çeşidli vazife ve ihtiyaçlarla karşı karşıya bulunduğu şüphesizdir.

Bunlar, bal arıları ve emsalinde olduğu gibi insan oğluna fıtri olarak ta, öğretilmiş değildir.

Görülüyor ki: insanın pek çok hususlarda İlâhi bir Mürşid'e her yaratıktan fazla muhtaç bulunduğu âşikardır.

Işte, O Mürşid, Peygamber'dir.

Peygamber, insanlara Rehberlik edecek, üstün vasıflı mübârek insandır.

Peygamberlik, Allâh vergisidir.

Yüce Allâh, onu, erkek insanların güzideleri arasından dilediğine ihsan etmiştir.

İnsan, çalışıp çabalamakla herşey olabilirse de, Peygamber olamaz.

Meselâ; bir insan: dünyada nefsini sıkı bir muhasebeye tâbi tutar, her hal ve hareketinin dine uygunluğunu sağlar, haram yemez, helaldan ayrılmaz, yalanı, gıybeti, iftirayı ağzına almaz, kimsenin aleyhinde bulunmaz, evvelce yaptığı günahlar varsa, onlara, bir daha dönmemek üzere, tövbe ve istiğfarda bulunur. Allâha ibâdetten, tâatten, yemede, içmede, uyumada .. İtidaldan ayrılmaz, her türlü aşırı arzu ve istekleri bırakır gözünü, gönlünü, bütün âzalarını Allâh'ın hoşnud olacağı şekilde kullanır, şüpheli şeylerden, kendisini, Allâh'dan uzaklaştıracak hallerden sakınır, kalbini, Allâh sevgisiyle doldurur, o sevgi ile yatar kalkar, en büyük hazzı o sevgiden alırsa, Abidler, Zâhidler, Müttakiler zümresinden, Allâh'ın Veli kullarından olabilir.

İnsanın, nefsini böyle terbiye ve ruhunu tasfiye ede ede İlâhi iltifat ve tecellilere mazhar olması da, mümkündür.

Bütün bunlar, olur ve olmuştur.

Fakat, insanın, çalışa çalışa Peygamberlik makamına eriştiği görülmemiştir.

Yüce Allâh, Peygamberlere, daha yaratılıştan o kaabiliyeti ihsan buyurmuş, onları, bu müstesna ve mümtaz vazife için seçmiş, yetiştirmiştir.

Bu vâkıa, Kur'an-ı Kerim'de şöyle açıklanmıştır :

"Gerçekten, Allâh, Adem'i, Nuh'u, İbrâhim Hânedanını, İmran Hânedânını - hepsi de, biri birinden gelme tek bir zürriyet olarak âlemler üzerine mümtaz kıldı.

Allâh, hakkıyla işitici ve bilicidir." 1

Peygamberler, işte, böyle hususi bir istıfâ kanununa tâbi tutulup hususi bir zürriyet olarak yetişen mümtaz şahsiyetlerdir.

Müslümanlığın, imana aid altı esasından birisi de, Allâh'ın, Peygamberin de, bizim Peygamberimiz, Hz. Muhammed Aleyhisselâm olduğuna, ondan sonra Peygamber gelmiyeceğine şeksiz şüphesiz inanmaktır.

Müslümanlığın öteki esasları gibi, Peygamberlere iman akidesi de, Kur'an-ı Kerim'in müteaddid âyetlerinde açıklanmıştır. 2

Kur'ân-ı Kerim'e göre : Allâh'a kulluk etmelerini putperestlikten sakınmalarını bildirmek üzere her ümmete Peygamber gönderilmiştir 3.

Allâh'a inanmak, Müslümanlıkta nasıl farz ise, Peygamberlere inanmak da, öylece, farzdır.

Allâh'a inanıp ta, Peygambere inanmamanın veya Peygamberlerden birine veya bir kısmına inanıp da, diğerlerini inkâr etmenin müslümanlıkta yeri yoktur.

Bunların hepsi de, Allâhı inkâr hükmündedir.

Bu husus, Kur'an-ı Kerim'de şöyle açıklanmaktadır :

"Allâhı ve Peygamberlerini inkâr eden, bir de, Allâh ile peygamberlerininarasını ayırmak . teyen, Allâha inanıp Peygamberlerine inanmayan, Peygamberlerden (Kimine inanırız, kimini inkâr ederiz!) diyen ve böylece, inkâr ile iman arasında bir yol tutmağa kalkışan kimseler yok mu? İşte, onlar, münkirin'. ta kendisidirler.

Biz, o münkirlere, kendilerini hor hakir edici bir azap hazırlamışızdır.

Allâha ve Peygamberlerine iman edip onlardan birini, diğerinden ayırmayanlara gelince : onlar da, mükâfatları kendilerine verilecek olanlardır.

Allâh, çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir." 4.

Müslümanlık, Adem Aleyhisselâamdan Allâh'ın son Peygamberi olan Hz. Muhammed Aleyhisselâma kadar gönderilmiş bulunan Peygamberlerin hiç birini, diğerinden ayırt etmeksizin, hepsinin Peygamberliğini doğrulamayı emreder.

Peygamberimiz başta olduğu halde, her Müslüman bu şekilde inanır ve inanmıştır.

Böyle olduğu da, Kur'an-ı Kerim'de açıklanmıştır :

"O Peygamber de, kendisine Rabbından indirilene iman etti, Mü'minler de.

Onlardan her biri: Allâha, Allâhın Meleklerine, kitablarına ve Peygamberlerine inandı.

Peygamberlerin hiç birini, diğerlerinin arasından ayırmayız. Hepsini, derecelerine göre Peygamber tanırız.

Dinledik, itâât ettik. Ey Rabbımız! Mağfiretini dileriz.

Son varışımız, ancak, sanadır! dediler." 5

Kur'ân-ı Kerim'e göre : Kendilerine peygamber gönderilenler, Peygamberin dâvetini kabul ve dâvet uyarınca hareket edip etmediklerinden ahirette sorguya çekilecekleri gibi, Peygamberlerden de, sorulacak. 6.

"Allah, bütün Peygamberleri topladığı gün, Onlara (Sizler, ne cevap aldınız?) buyuracak, Onlar da (Senin ilminin yanında hiç bir bilgimiz yoktur.

Şüphe yok ki, gaybları hakkıyle bilen, yalnız, Sensin, Sen! diyeceklerdir." 7.

Hz. Adem Aleyhisselâmdan Peygamberimize kadar pek çok Peygamber gelip geçmiştir.

Bir Hadis-i şerife göre yüz yirmi dört bindir 8. İlki, Hz. Adem Aleyhisselâmdır.

Peygamberlerden üç yüz on beşi Resuldür.9

Kur'an-ı Kerim'de Peygamberlerden yalnız yirmi sekizinin ismi geçerse de, Hz. Uzeyr ile Hz. Lukman ve Hz. Zülkarneyn'in Peygamberliği diğerlerinin ki gibi açıklanmamıştır.

Mü'min suresinin 78. ci ayetin de: Peygamberler'in, Kur'an-ı Kerim'de kıssaları zikr edilenlerden ibâret olmadığı hatırlatılır.

---

1) Al-i İmran suresi Ayet : 33 - 34.
2) Bakara suresi Ayet : 285, Al-i İmran suresi Ayet : 179, Nisa Suresi Ayet: 136, 150, 152 Hadid suresi Ayet: 19
3) Nahl suresi Ayet : 36
4) Nisa suresi Ayet : 150 - 152.
5) Bakara suresi Ayet : 285
6) Arâf suresi Ayet : 6.
7) Mâide suresi Ayet : 109.
8) Beyhaki - Sünen c.9, s.4.
9) Ahmed b.Hanbel - Müsned c.5, s.180.

Hz. Ebûbekir ve Hz. Ömer (r.a)'in faziletleri

سَيِّدَا كُهُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ مِثْلُ الثُّرَيَّا فِي السَّمَاءِ (جا)

— Enbiya ve mürselin (Müstakil şeriat sahibi olmıyarak gönderilen Peygamberler) müstesna oldukları halde Ebu Bekir ve Ömer cennetde olan bilcümle kâmillerinin seyyididirler."

(Camiussağir)

مَا قَدَّمَتْ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَدَّمَهُمَا (جا)

— Ebu Bekir ve Ömer benim için başa nisbetle işitmek ve görmek gibi aziz ve mühimdirler "

(Camiussağir)

عَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ أَهْلِي وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ أَهْلُ اللّٰهِ وَأَهْلُ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنْ أَهْلِي

—İmam-ı Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin benim ehlimdir. Ebu Bekir ve Ömer Ehlullahtır. Ehlullah ise benim ehlimden efdaldir."

(Nevadirulusul)

أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ سَيِّدَا كُهُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ إِلَّا النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ (دا)

— Ehl-i Cennet kâmillerinin seyyidi Ebu Bekir ve Ömer hazeratıdır. Tahkika Ebu Bekir cennet ehli yanında semâda settariya yıldızı gibi parlakdır.

(Camiussagir)

الْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِي أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ ثُمَّ يَقَعُ الْاِخْتِلَافُ (م)

— Benden sonra hilafet makamının Ebu Bekir ve ondan sonra Ömer hazeratına geçmesi için vukubulanişâretlerdir. Kendiliğimden olmadı. Belki Cenab-ı Allah, bu iki zatı başkalarına üstün tut.. Bunun hikmeti ise, Ebu Bekir ile Ömer Radıyallahü teâlâ Anhüm hazeratının sairlerinin fevkinde olmasındandır.

(Camiussagir)

أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ السَّمْعِ وَالْبَصَرِ مِنَ الرَّأْسِ (دا)

— Benden sonra Hilâfet makamı Ebu Bekir'in ve ondan sonra Ömer'indir. Bunlardan sonra ihtilâf zuhur eder.

(Menâvi)

لَوْ كَانَ بَعْدِي نَبِيٌّ لَكَانَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (جا)

"Benden sonra gelen halifeme uyunuz, itaat ediniz. Onlar Ebu Bekir ve Ömer'dir."

(Camiussağir)

"Rahle-i tedrîs"e ÇAĞRI

Veli Aras

Teşhislerimizdeki doğruluğun derecesi

Geçenlerde, bir dostumuz şöyle diyordu: Fransızların çıkardığı ve dünyanın en ünlü gazetesi Le Monde'de haftada bir (Makale, fıkra, sohbet veya deneme dalında) fikri veya siyasi yazı neşrediliyor. Ya bizim gazetelerimizin herbirisinde, en azından, hergün, üç - beş adet fikri veya siyasi yazı yazılıyor ve bir sürü düşünürümüz var da, hâlâ ma'nevi zelzelelerden ve vahşiliklerden kurtulamıyoruz"

Evet! Dostumuz çok haklı şikâyetlerde bulunuyor ve güzel bir teşhis yapmış durumdadır. Allah (c.c.) ondan râzı olsun.

Kıstas mesabesinde bulunan fıkraların, darb-ı meselelerin, ahlâki, dini ve tasavvufi hikayelerin hangisi yüzde yüz bir vakıaya dayanmaktadır. Halbuki biz, vak'asını tahkik etmeyiz, onların manasından nasibleniriz.

Ama biz, kendi günlük gazetelerimize bakıyoruz da, dostumuzun haklı şikayetlerinin hergün, çarşaf çarşaf sergilendiğini görüyoruz. Sadece gazeteler mi?

İlk mekteblerden üniversitelere kadar bütün dilinde ve odalarında, hep pespâye politika konuşuluyor. Hangi birisi, herhangi bir mevzuda gerçekten ciddi bir cild eser okumuştur? Eğer okumuş ise, neyi keşfetmiş? Hakikat namına bildiği bir şey var ise: işte meydân buyursun söylesin!

"Çok sözde yalan, çok pa-
...da haram vardır." buyurmuş
... Ama hangimiz bu mesa-
...vız?
n... bir sürü laf sa-
İsla... teşhis ya-
da m... ılar.
...lidir.
aramak,
sin hüküm
ne kadar h
müslümanın
yorsa veyl olsun

Tesbit ve i...
mühib (korkutucu
bizi de muzdarip kılı...
delemek isteriz, ama nas
deye, zafere müştak bir h
remiyoruz ki ... İman eh
muhiti, korkutucu mesajı
davet etmektedir. Aslında bu durum büyük bir müjdeyi tesbit ediyor, fakat şuurunda olmak lâzım. Aşkın revanı olmak, ümit ve korkunun izdivacından doğmaz mıydı? Allah (c.c.)'ı aramanın, O'na gönül bağlamanın en kesif yoludur bu. Korku ile gönüllerdeki aşk tufanını tutuşturup haşyete gelen tasavvuf erbâbını hatırlayalım. Ve korkalım, Allah (c.c.)'tan korkalım. Çünkü korkmak müjdeye tâlip olmaktır. Saadeti

Yâvelerle nefis-

ğil mi demeden kadın erkek birbirine girer ve vâizi nerede ise alkışlıyacak hâle gelirler.

Dışarıda cemaâtten birisi; "Yahu Peygamber (s.a.v.) Efendimizin konuşma üslubuna ve sundukları mevzulara hiç uymuyor, İslâmiyette tebliğ böyle yapılmaz! .." filân dese; bu sözü dinleyenlerin yüzü buruşur. "Aman Efendi, devir değişti, o zaman TRT filân yoktu! Bize kütleleri uyandıracak konuşmalar lâzım, Hocamız çok cesur, maaşallahı var!.." diye cevâb vererek, adamcağızın ağzına lafını tıkayıverirler.

O konuşmalardan bir bereket hâsıl olmuş mu, Hoca Efendinin ilmi bu mevzuları tahlil etmeğe kâfi midir, ne derece doğru konuşuyor, konuşmasının üslubu, yeri ve zamanı muntazam mıdır? gibi sualleri cemaattan kendi kendisine soran maalesef çok az olur.

Hâl böyle olunca: gazetelerin, mecmuaların veya kitabların gerçekten faydalı olacak olan muhtevası okuyucuyu sıkar ha sıkar ..

Dünyâda iken cennete giren; yani "Dünya kafirlerin cennetidir" mealindeki Hadis-i Şerif'in manasını içtimai hayatlarında tahakkuk ettiren gayri müslimler, - dünyalık olmak kaydıyla- gerçekten matbuat ve neşriyat faaliyetlerini bir sisteme oturtmuşlardır. LE MONDE Gazetesinin neşriyatı bunun bir örneğidir.

Halbuki, ebediyete tâlib olan müslümanların hâli ise; meydanda. Meydanda ki: "A yinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz!" denilmiştir.

Suyu gözesinden içelim
...k ve bir zamanlar, "Dün-
...ir eden Ayet ve Hadis-
... Kirâm'ın (r.a.) ve
... Hazeratının
...seri soh-
...dan

s...
yo...
miz...
başsız
lerine is...
küyoruz.
urunun oln...
mu bunlar?
bağlıyor. İsl...
pespayelik, şer...
münü izhar etme...
imkânı tanımıyor.

TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

HİCRİ 1400'ÜN AYDINLIĞINDA

İnsanlık tarihinin en büyük ve mânâlı hâdiselerinden biri olan "Hicret"in 1400 üncü senesine girdik. Muhterem okuyucularımın ve bütün müslümanların "Hicri Yılbaşı" larını tebrik ederim.

Nurunu Resullulah (A.S.S.) dan alan, duru beyaz, ak aydınlık bir hâdisedir Hicret ... Ümmet-i Resulullah'ın hidayetine, uyanışına, dirilişine, şahlanışına, kendine gelip, kendini bulup "Gök devleti"ni davet edebilecek bir şuura ermesine vesile olur inşaallah ...

Zaman ve mekân da birer mahluktur. Her mahlukun ulvi ve süfli karakteri, taşıdığı ve yüklendiği vasfın hususiyetine göre tayin edilir. Melek, nurdan yaratıldığı ve ilâhi emirleri ifayla vazifeli olduğu için ulvidir. Şeytan, nâr'dan yaratıldığı ve Allah'a isyan ile tüm kötülüklerin sembolü olduğu için süflidir. Zaman da bir mahluk olarak kâinat yaratıldığından beri ulvi ve süfli vasıflarla tavsif edilmiştir. İnsanlık, nasıl bir mahluk olarak Resulullah (A.S.S.) ile taçlanıp, şereflenip, ulvileşti ve nasıl Fir'avnlar, Nemrutlar, Ebu Cehil'ler ve Ebu Lehebler ile süflileşti ise, zaman da "Hicret" ile taçlandı, yükseldi, şereflendi.

"Hicret", insanlığın büluğ'a erişidir. Bir delikanlının veya bir genç kızın sıpsıcak büluğ rüyalarından heyecanla uyanışı gibi, insanlık, "Hicret" ile olgunluğun ilk heyecanını yaşadı. Akil ve bâliğ olan kişi gibi, artık iyiyi kötüden, gerçeği yalandan, güzeli çirkinden ayırabilmek vasfını kazandı insanlık .. Dolayısı ile, insanlığın, "Mükellefiyet" i başladı. İyiye, güzele ve doğruya tâlip olmak, kötülük, çirkinlik ve yanlışlıklardan uzaklaşmak mecburiyeti doğdu insanlık için ..

"Hicret" Resulullah (A.S.S.) ın yeryüzünde maddesi ve mânâsıyla erdiği bir "Yeryüzü mi'racı" dır. O, "Gök devlet"in ezeli ve ebedi sultânı Allah-u Azim-üş Şân (c.c.) ın dâvetine icâbet ederek, "Sidre-i müntehâ"yı nasıl aşk'la geçip "Gök devleti" ne erdi ise, yine o, Allah (c.c.) ın emri ile, Mekke'den Medine'ye geçip, "İslâm Devleti" ne erdi. Gerçekten "Hicret" ebedi "İslâm Devleti" nin kuruluşudur. "İslâm Devleti"nin kuruluşu öylesine zaman ve mekân üstü bir hâdisedir ki, zaman kendini iptal etmiş ve sıfır noktasından yeniden doğmuştur. "Hicri" takvimi hor gören aşşağılık zihniyet, bu büyük hakikattan gâfil ve câhildir.

"Hicret", "Mi'rac" gibi bir mucizedir. Mü'mini Ebu Bekir gibi "Sıddıyk" mertebesine yükseltirken, müşriki "Bedr ..." yakınındaki leşler arasına katan ...zedir. İnananla inanmayanı ayın ...lünüşü gibi bölen bir "Peygamber ...gı" gibidir "Hicret" .... Zalimleri ...den, mazlum'a devlet veren bir ilâhi ...irdir.

"Hicret", Mekke kınında gizli, "İslâm kılıcı" nın kından sıyrılışıdır. Direğin sarılmış, bekleyen "İslâm Sancağı" nın açılışıdır.

Efendimiz (A.S.S.) nasıl her sözü ve hareketi ile bize önder, bize rehber ve nümune (örnek) oldu ise, "Hicret hareketi" ile de bize ölümsüz bir hakikatı bildirdi. Anlamalıyız ki, küfürden, imâna, şirkten tevhide, cahilliyye'den İslâm'a, inattan teslimiyete, ferd ferd oluştan cemaat ve sonra devlete, bâtıldan hakka, hizipçilikten İslâm'a, particilikten partiler üstü birlikçiliğe, kopyacılıktan asâlete, batıcılıktan "Büyük Doğu" culuğa, şak şak'çılıktan hakikatları haykırışa geçmenin zamanıdır. "İslam Devleti" nin olmadığı yerde, müslüman hor görülür, küçük düşürülür, alay edilir, hatta hayatına kastedilir. "İslâm Devleti"nin olmadığı yerlerde müslüman, kafes içinde bir kuş gibi esirdir. Yahudi elinde bir oyuncak silâh gibi kullanılan "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" bu kafesten içeri girmez. Anayasa'larla milletlere teahhüd edilen "Hak ve hürriyetler"in hepsi sahtedir. Çünkü, bu kafesten içeri sokulmaz. Kanunlar tek taraflı işler, Rüşvet, adam kayırma, menfaat ortaklığı kurmak yoluyla insanların başına hâkim olan kişiler "Hürriyet !." aldatmacası altında en korkunç istibdatlarını devam ettirirler. Müslüman milletlerin içinden bir volkan gibi patlayan "İslâmi hareketler"i saptırmak, ajanlarıyla ve kendilerine sâdık, mutemet adamlarıyla İslâm'ı kontrolları altına almak için, "Muvazaacı İslâm Partileri" kururlar. İtham, iftira ve en süfli yalan kementleriyle deviremedikleri mukaddes İslâmiyyet'i cücelerle temsil ettirerek küçültmek isterler. İliklerine kadar makam ve mevki hırsıyla dolu olup, benliklerinden başka birşey tanımayan ve herkesi kendilerine kayıtsız şartsız itaata zorlayan halife özentili kişilere meydanları açarlar. Onlar eliyle, kontrollu olarak müslümanlara verilen serbestileri, bir çingene sefaletinde başa kakarcasına, kendi, "Enâniyet putları" na taabbüd için istismar ettirirler. Amma, bir noktada kendi kontrol ve istihbarat çemberini kırıp paramparça eden İslâmi bir hamle ve hareket gördükleri zaman da hava ve deniz filoları, güdümlü nükleer silâhları ve her çeşit vasıtalarıyla o hamleyi imhâ etmek barbarlığına tevessül ederler. "İslâm Devleti"nin olmadığı yerde, medeniyet yoktur!" İslâm Devleti" nin olmadığı yerde kitleler, gazete, mecmua, radyo ve televizyon yoluyla inkâr ve isyan bataklığına sürülür. Moda ile uyuşturulur. Lüks ve sehâvet ile çökertilir. Seks ile manyaklaştırılır. Mason diktatörlüğü emrinde bir "Köle toplum" haline gelmesi için bu insanlar dernekler, sendikalar, federasyonlar, partiler, sınıflar ve zümrelere ayrılır. Bu suni ayrılıklar körüklenir. "Tahrikçi ajanlar" yetiştirilir. Cinayet şebekeleri kurulur. Kaçakçılık şirketleri tesis edilir. Banka soyan, adam kaçıran, baskın yapan, ırza geçen bir sürü serseri rejimin emrinde istihdam edilir. Piyasa, borsa oyunları, fiyat hareketleri,. iktisadi krizlerle insanlar canlarından bezdirilir. Suni yokluklar ve karaborsacılık teşvik edilir. Hülâsa, "İslâm Devleti"nin olmadığı yerde insanlar bedbahttır.

"Hicret" ızdırap, çile, yokluk, zulüm ve küfürden saadete geçiştir. Medine .. Ebedi gök devletinin yeryüzüne vuran ışık şehridir. İyi bilelim ki müslümanlar ! Resulullah (A.S.S.) ın "Ruhâni İslâm Devleti" 1400 yıldan beri azamet ve kudret ile devam ediyor. Bu devlet, zaman ve mekânla kayıtlı değildir. Bu devlet, politik coğrafya hudutları ile sınırlı değildir. Bu devletin sonsuzluk ışıklarını hâkimiyet odağında toplayıp, insanlığa yansıtacak bir tek ve gerçek, "Şeriat devleti" bugün yeryüzünde maalesef mevcut değildir. İnsanlık olmak ve ölmek arasında büyük bir imtihanın eşiğindedir. Dünya, kritik bir tarih başlangıcına girmiştir. Hicretin 1400 üncü yılına bu "Korkular" ve "Ümidler" içinde giriyoruz. Allah (c.c.) müslümanları korusun !.

"Rahle-i tedrîs"e

ÇAĞRI

Veli Aras

Teşhislerimizdeki doğruluğun derecesi

Geçenlerde, bir dostumuz şöyle diyordu: Fransızların çıkardığı ve dünyanın en ünlü gazetesi Le Monde'de haftada bir (Makale, fıkra, sohbet veya deneme dalında) fikri veya siyasi yazı neşrediliyor. Ya bizim gazetelerimizin herbirisinde, en azından, hergün, üç - beş adet fikri veya siyasi yazı yazılıyor ve bir sürü düşünürümüz var da, hâlâ ma'nevi zelzelelerden ve vahşiliklerden kurtulamıyoruz"

Evet! Dostumuz çok haklı şikâyetlerde bulunuyor ve güzel bir teşhis yapmış durumdadır. Allah (c.c.) ondan râzı olsun.

Kıstas mesabesinde bulunan fıkraların, darb-ı meselelerin, ahlâki, dini ve tasavvufi hikayelerin hangisi yüzde yüz bir vakıaya dayanmaktadır. Halbuki biz, vak'asını tahkik etmeyiz, onların manasından nasibleniriz.

Ama biz, kendi günlük gazetelerimize bakıyoruz da, dostumuzun haklı şikayetlerinin hergün, çarşaf çarşaf sergilendiğini görüyoruz. Sadece gazeteler mi?

İlk mekteblerden üniversitelere kadar bütün dilinde ve odalarında, hep pespâye politika konuşuluyor. Hangi birisi, herhangi bir mevzuda gerçekten ciddi bir cild eser okumuştur? Eğer okumuş ise, neyi keşfetmiş? Hakikat namına bildiği bir şey var ise: işte meydân buyursun söylesin!

"Çok sözde yalan, çok parada haram vardır." buyurmuş atalar. Ama hangimiz bu mesajın şuurundayız?

İşte böyle, bir sürü laf salatası. Doktor önce teşhis yapar ve sonra tedavi uygular. Gazeteler, ilmi, içtimai ve siyâsi müesseseler böylesine doktorlarla dolu olduğu halde ne teşhis var ne de tedâvi ...

Fakat şu var ki: bir dükkanı müşteriler ayakta tutarlar. Müşterisiz bir dükkanın çalıştığı görülmemiştir. Demek ki; bizde bu tip şeylere taleb o derece fazla ki, arz da o nisbette yüksek seviyeye ulaşmış. Ya'ni kabahatin bir kısmı da, müşterilerdedir. İşleyen kadar, suçun işlenmesine müsâade eden de suçludur.

Bu yanlış gidişâta teşhisi kim koyacak? Ve kütlelere: "Bu tip şeylere artık alâka duymayınız!" diyebilecek ve de yolun tıkalı olduğunu görecek basiretli müslümanlar ne zaman gelecektir?

Ağızdan altın aksa kimse almaz bir duruma geldik. Bir Hoca Efendi "namazın rüknünden, orucun manevi sırlarından, namaz nasıl dosdoğru kılınır?.. gibi sohbet yapsa, maalesef pek az cemaat toplar. Ama, politikadan, ideolojiden, sendikadan TRT'den falan filandan bahsetse ve konuşma üslubu da bağıra bağıra olsa .. Cemaat yığılır. Caminin âdabına uygun mu değil mi demeden kadın erkek birbirine girer ve vâizi nerede ise alkışlıyacak hâle gelirler.

Dışarıda cemaâtten birisi; "Yahu Peygamber (s.a.v.) Efendimizin konuşma üslubuna ve sundukları mevzulara hiç uymuyor, İslâmiyette tebliğ böyle yapılmaz! .." filân dese: bu sözü dinleyenlerin yüzü buruşur. "Aman Efendi, dêvir değişti, o zaman TRT filân yoktu! Bize kütleleri uyandıracak konuşmalar lâzım, Hocamız çok cesur, maaşallahı var!.." diye cevâb vererek, adamcağızın ağzına lafını tıkayıverirler.

O konuşmalardan bir bereket hâsıl olmuş mu, Hoca Efendinin ilmi bu mevzuları tahlil etmeğe kâfi midir, ne derece doğru konuşuyor, konuşmasının üslubu, yeri ve zamanı muntazam mıdır? gibi sualleri cemaattan kendi kendisine soran maalesef çok az olur.

Hâl böyle olunca: gazetelerin, mecmuaların veya kitabların gerçekten faydalı olacak olan muhtevası okuyucuyu sıkar ha sıkar ..

Dünyâda iken cennete giren; yani "Dünya kâfirlerin cennetidir" mealindeki Hadis-i Şerif'in manasını içtimai hayatlarında tahakkuk ettiren gayri müslimler, -dünyalık olmak kaydıyla- gerçekten matbuat ve neşriyat faaliyetlerini bir sisteme oturtmuşlardır. LE MONDE Gazetesinin neşriyatı bunun bir örneğidir.

Halbuki, ebediyete tâlib olan müslümanların hâli ise: meydanda. Meydanda ki: "A yinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz!" denilmiştir.

Suyu gözesinden içelim dedik ve bir zamanlar, "Dünyayı tasvir eden Ayet ve Hadislerle Ashâb-ı Kirâm'ın (r.a.) ve Evliyâullah (k.s.) Hazeratının sözlerini muhtevi, "bir seri sohbetler yaptık. Katılanlardan birisi: "Hocam çok pasifsiniz! Bunlarla oyalanacak zaman değil; konferanslar, seminerler verin, politik, ideolojik ve felsefi konuşmalar yapınız!" dedi. Güldük ve : "Metodumuz ve konuşmalarımız hatta her türlü davranışımız (s.a.v.) Efendimizin ki gibi olmalı. Hakikat Kur'an'da Hadis'te, Ashab-ı Kirâm ve Evliyaullah'ın sözlerinde, bütün açıklığı ve teferruatıyle mevcuttur. Bunları öğren diğerlerinin yanlış, faydasız ve şeytanın tuzağı olduğunu anlarsın!" diyerek durumu açıklamağa çalıştık.

Teşhislerimizdeki doğruluğun derecesi nedir? Genci ile ihtiyarı ile milyonlarca müslüman, acaba hakikatı keşfedecek gönül sahibleri olarak ne zaman yaşamağa başlayacaklar?.. Ve hakikatta karar kılacak, gündelikten basitten ve fasitten ne zaman azâde olacaklar? ...

TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

HİCRİ 1400'ÜN AYDINLIĞINDA

İnsanlık tarihinin en büyük ve mânâlı hâdiselerinden biri olan "Hicret"in 1400 üncü senesine girdik. Muhterem okuyucularımın ve bütün müslümanların "Hicri Yılbaşı" larını tebrik ederim.

Nurunu Resullulah (A.S.S.) dan alan, duru beyaz, ak aydınlık bir hâdisedir Hicret ... Ümmet-i Resulullah'ın hidayetine, uyanışına, dirilişine, şahlanışına, kendine gelip, kendini bulup "Gök devleti"ni davet edebilecek bir şuura ermesine vesile olur inşaallah ...

Zaman ve mekân da birer mahluktur. Her mahlukun ulvi ve süfli karakteri, taşıdığı ve yüklendiği vasfın hususiyetine göre tayin edilir. Melek, nurdan yaratıldığı ve ilâhi emirleri ifayla vazifeli olduğu için ulvidir. Şeytan, nâr'dan yaratıldığı ve Allah'a isyan ile tüm kötülüklerin sembolü olduğu için süflidir. Zaman da bir mahluk olarak kâinat yaratıldığından beri ulvi ve süfli vasıflarla tavsif edilmiştir. İnsanlık, nasıl bir mahluk olarak Resulullah (A.S.S.) ile taçlanıp, şereflenip, ulvileşti ve nasıl Fir'avnlar, Nemrutlar, Ebu Cehil'ler ve Ebu Lehebler ile süflileşti ise, zaman da "Hicret" ile taçlandı, yükseldi, şereflendi.

"Hicret", insanlığın büluğ'a erişidir. Bir delikanlının veya bir genç kızın sıpsıcak büluğ rüyalarından heyecanla uyanışı gibi, insanlık, "Hicret" ile olgunluğun ilk heyecanını yaşadı. Akil ve bâliğ olan kişi gibi, artık iyiyi kötüden, gerçeği yalandan, güzeli çirkinden ayırabilmek vasfını kazandı insanlık .. Dolayısı ile, insanlığın, "Mükellefiyet" i başladı. İyiye, güzele ve doğruya tâlip olmak, kötülük, çirkinlik ve yanlışlıklardan uzaklaşmak mecburiyeti doğdu insanlık için ..

"Hicret" Resulullah (A.S.S.) ın yeryüzünde maddesi ve mânâsıyla erdiği bir "Yeryüzü mi'racı" dır. O, "Gök devlet"in ezeli ve ebedi sultânı Allah-u Azim-üş Şân (c.c.) ın dâvetine icâbet ederek, "Sidre-i müntehâ"yı nasıl aşk'la geçip "Gök devleti" ne erdi ise, yine o, Allah (c.c.) ın emri ile, Mekke'den Medine'ye geçip, "İslâm Devleti" ne erdi. Gerçekten "Hicret" ebedi "İslâm Devleti" nin kuruluşudur. "İslâm Devleti"nin kuruluşu öylesine zaman ve mekân üstü bir hâdisedir ki, zaman kendini iptal etmiş ve sıfır noktasından yeniden doğmuştur. "Hicri" takvimi hor gören aşşağılık zihniyet, bu büyük hakikattan gâfil ve câhildir.

"Hicret", "Mi'rac" gibi bir mucizedir. Mü'mini Ebu Bekir gibi "Sıddıyk" mertebesine yükseltirken, müşriki "Bedr kuyusu" yakınındaki leşler arasına katan bir mu'cizedir. İnananla inanmayanı ayın ikiye bölünüşü gibi bölen bir "Peygamber parmağı" gibidir "Hicret" .... Zalimleri kahreden, mazlum'a devlet veren bir ilâhi takdirdir.

"Hicret", Mekke kınında gizli, "İslâm kılıcı" nın kından sıyrılışıdır. Direğin sarılmış, bekleyen "İslâm Sancağı" nın açılışıdır.

Efendimiz (A.S.S.) nasıl her sözü ve hareketi ile bize önder, bize rehber ve nümune (örnek) oldu ise, "Hicret hareketi" ile de bize ölümsüz bir hakikatı bildirdi. Anlamalıyız ki, küfürden, imâna, şirkten tevhide, cahilliyye'den İslâm'a, inattan teslimiyete, ferd ferd oluştan cemaat ve sonra devlete, bâtıldan hakka, hizipçilikten İslâm'a, particilikten partiler üstü birlikçiliğe, kopyacılıktan asâlete, batıcılıktan "Büyük Doğu" culuğa, şak şak'çılıktan hakikatları haykırışa geçmenin zamanıdır. "İslam Devleti" nin olmadığı yerde, müslüman hor görülür, küçük düşürülür, alay edilir, hatta hayatına kastedilir. "İslâm Devleti"nin olmadığı yerlerde müslüman, kafes içinde bir kuş gibi esirdir. Yahudi elinde bir oyuncak silâh gibi kullanılan "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" bu kafesten içeri girmez. Anayasa'larla milletlere teahhüd edilen "Hak ve hürriyetler"in hepsi sahtedir. Çünkü, bu kafesten içeri sokulmaz. Kanunlar tek taraflı işler, Rüşvet, adam kayırma, menfaat ortaklığı kurmak yoluyla insanların başına hâkim olan kişiler "Hürriyet !." aldatmacası altında en korkunç istibdatlarını devam ettirirler. Müslüman millet-lerin içinden bir volkan gibi patlayan "İslâmi hareketler"i saptırmak, ajanlarıyla ve kendilerine sâdık, mutemet adamlarıyla İslâm'ı kontrolları altına almak için, "Muvazaacı İslâm Partileri" kurdururlar. İtham, iftira ve en süfli yalan kementleriyle deviremedikleri mukaddes İslâmiyyet'i cücelerle temsil ettirerek küçültmek isterler. İliklerine kadar makam ve mevki hırsıyla dolu olup, benliklerinden başka birşey tanımayan ve herkesi kendilerine kayıtsız şartsız itaata zorlayan halife özentili kişilere meydanları açarlar. Onlar eliyle, kontrollu olarak müslümanlara verilen serbestileri, bir çingene sefaletinde başa kakarcasına, kendi, "Enâniyet putları" na taabbüd için istismar ettirirler. Amma, bir noktada kendi kontrol ve istihbarat çemberini kırıp paramparça eden İslâmi bir hamle ve hareket gördükleri zaman da hava ve deniz filoları, güdümlü nükleer silâhları ve her çeşit vasıtalarıyla o hamleyi imhâ etmek barbarlığına tevessül ederler. "İslâm Devleti"nin olmadığı yerde, medeniyet yoktur!" İslâm Devleti" nin olmadığı yerde kitleler, gazete, mecmua, radyo ve televizyon yoluyla inkâr ve isyan bataklığına sürülür. Moda ile uyuşturulur. Lüks ve şehâvet ile çökertilir. Seks ile manyaklaştırılır. Mason diktatörlüğü emrinde bir "Köle toplum" haline gelmesi için bu insanlar dernekler, sendikalar, federasyonlar, partiler, sınıflar ve zümrelere ayrılır. Bu suni ayrılıklar körüklenir. "Tahrikçi ajanlar" yetiştirilir. Cinayet şebekeleri kurulur. Kaçakçılık şirketleri tesis edilir. Banka soyan, adam kaçıran, baskın yapan, ırza geçen bir sürü serseri rejimin emrinde istihdam edilir. Piyasa, borsa oyunları, fiyat hareketleri,. iktisadi krizlerle insanlar canlarından bezdirilir. Suni yokluklar ve karaborsacılık teşvik edilir. Hülâsa, "İslâm Devleti"nin olmadığı yerde insanlar bedbahttır.

"Hicret" ızdırap, çile, yokluk, zulüm ve küfürden saadete geçiştir. Medine .. Ebedi gök devletinin yeryüzüne vuran ışık şehridir. İyi bilelim ki müslümanlar ! Resulullah (A.S.S.) ın "Ruhâni İslâm Devleti" 1400 yıldan beri azamet ve kudret ile devam ediyor. Bu devlet, zaman ve mekânla kayıtlı değildir. Bu devlet, politik coğrafya hudutları ile sınırlı değildir. Bu devletin sonsuzluk ışıklarını hâkimiyet odağında toplayıp, insanlığa yansıtacak bir tek ve gerçek, "Şeriat devleti" bugün yeryüzünde maalesef mevcut değildir. İnsanlık olmak ve ölmek arasında büyük bir imtihanın eşiğindedir. Dünya, kritik bir tarih başlangıcına girmiştir. Hicretin 1400 üncü yılına bu "Korkular" ve "Ümidler" içinde giriyoruz. Allah (c.c.) müslümanları korusun !.

BÜYÜKLERİMİZİ TANIYALIM...

Hz. Mevlana (k.s.) kimdir?

Hz. Mevlâna Celâleddin-i Rumi (k.s.) Hicri 604 Rebiülevvel ayında Horasan'ın (Belh) şehrinde doğmuş olup 68 yaşında iken 672 Cemaziyelahiresinde Konya'da irtihal eylemiştir. Kendisine (Rumi) denilmesi o vakit (Diyar-ı Rum) denilen Anadolu'da yerleşmiş olmasındandır.

Hz. Mevlâna, Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) onbirinci torunudur. (Şerh-i Mesnevi c.1) O'nun annesi cihetinden de seyyidliği vardır.

Konya'da ders okutur, halka-i tedrisinde yüzlerce talebe bulunur, asrındaki alimlerin en üstünü tanınırdı. Çeşitli eserlerinden en meşhuru "Kitab-ı Mesnevi"dir. Bu eser (6) cilt olup yirmibeşbinden fazla beyt ihtiva etmektedir.

Hz. Mevlana (k.s.) büyük bir mütefekkir ve mutasavvıftır.

Büyüklerimizi tanımadıkça

MEVLANA'YI KENDİ DÜNYASINDA DEĞERLENDİRE-MİYORSAK...

Müslüman olan selamet bulur. Cenab-ı Hakk (c.c.) bizleri müslüman olarak, "ÜMMET" olma şerefine erdirmiştir. Bu hakikat Allah (c.c.)'ın bizlere büyük bir ihsanıdır. Zira Cenab-ı Mevla'nın, insanı müslüman yaşatması kadar büyük "Mum dibine ışık vermez" misâli; çoğumuz bunun farkında bile olamıyoruz.

Tarihimiz yüce şahsiyyetlerle doludur. Fakat bugün büyük zatların fikir ve ilmini değil ismini bile bilmeyenler var. Genç kuşaklara da büyüklerimizi öğretmiyoruz. Öğretmiyorlar, öğrettirmiyorlar. Acaba neden aramıza giren bu perdeyi yırtamıyoruz? Halbuki büyüklerimizi tanımadan istikbâlden emin olamayız.

İşte, şu günlerde anma merasimleri yapılan Mevlâna Celaleddin-i Rumi Hz.'de bunlardan biridir. Bugün Mevlâna Batının yortularına alet edilmektedir. Ülkemiz de ise sadece turizm malzemesi yapılıyor. Gerçek dışı bir halde milletimize takdim ediliyor. Bizler için acı bir durumdur, bu. Şu halimizle Mevlâna'nın torunları olmağa hiç de lâyık değiliz. O'nu gerçekten anlamağa çalışalım. Milletçe gençliğe tanıtalım ki, bu anarşi son bulsun. Yalnız bilinsin ki, Mevlâna Hz. dans, müzik bilmem ne şeyiyle iştigâl etmemiştir. O büyük bir mütefekkirdir. Büyük bir velidir.

Yeni bir dünya nizamı arayan gençlik olarak, Mevlâna Hz. lerinin şahsiyyetini araştırmaya mecburuz. Mevlâna'yı kendi dünyasında yorumlayıp günümüzün hayatına bir çıkış yolu bulmalıyız. Mevlana bu açıdan anılmalı. O bir istismar ve sapık hengamelerin, herzelerin bataklığında seyredilecek şahsiyyet olamaz. cürüm işleniyor. Bir cinayet işleniyor halbuki. Bu ne pespayelik ..

Ölüm yıldönümünde Mevlâna Celaleddin-i Rumi Hz.ni rahmet ve fatihalarla anar, nur içinde yatmasını Allah (c.c.)'dan niyaz ederiz. Ruhu şad olsun.

MEVLANA'NIN MESNEVİSİNDEN

"HERKESİ EZ ZANN-İ HOD SÜD YAR-İ MEN
VEZ DERİN-İ MEN NECÜST ESRARI MEN"
(Herkes kendi anlayışına göre benim yârim oldu. İçimdeki esrarı araştırmadı.).

"SIRR-I MEN EZ NALE-İ MEN DUR NİST
LİK ÇEŞM-Ü GUŞRAAN NUR NİST"
(Benim sırrım,feryadımdan uzak değildir. Lakin her gözde onu görecek nur, her kulakta onu işitecek kudret yoktur.).

"TEN Zİ CAN Ü CAN Zİ TEN MESTUR NİST
LİK KER RA DİD-İ CAN DESTUR NİST"
(Beden ruhdan, ruh bedenden gizli değildir. Lakin herkesin ruhu görmesine ruhsat yoktur.)

"AN YEKİ RA RUY-İ O ŞÜDSUY-İDOST
VAN YEKİ RA RUY-İ O HOD RUY-İ OST"
(Birinin yüzü dost tarafına müteveccihtir. Diğerinin yüzü ise hakikatde onun yüzünden ibarettir.).

"RUY-İ HER YEK MİNİER Mİ DAR PAS,
BUKİ GERDİ TUZİ HİDMET RUŞİNAS"
(Herbirinin yüzüne bak ve onların evsafını hıfzet. İhtimal ki, hizmet vasıtasıyla sen de ruşinas olursun - Yani yüzüne baktığın kimselerin manevi hüviyetini anlarsın).

"ÇÜN BESİ İBLİS-İ ADEM RUY HEST,
PES BEHER DESTİ NEŞAYED DAD DEST"
(Madem ki, insan yüzlü bir çok şeytan vardır. O halde her ele el vermek, yani intisab etmek ve biat etmek caiz değildir.)

Da'vayı anlamak

Her dava kendi ortamı içinde gelişir ve oluşur. Kendi ortamını bulamıyan, oluşturamıyan davanın başarıya erişmesi hemen hemen imkânsız demektir. Davanın oluşması için iki önemli hususiyet gerekmektedir. Birncisi davanın öz ve biçim olarak gerçeğe uygunluğu. İkincisi ise dava adamının davasına olan inancı ve yakınlığıdır.

Dava adamı, davasını öz ve şekil olarak kavrayıp teoriden pratiğe aktaramadıkça yani inançta ve amelde onuyaşamadıkça, davasına hizmet etmiş olamaz. Burada, herşeyden önce dava adamı, davasının boyutlarına iyice uzanabilmeli. Davasında erişemediği bir dal, kendine malum olmayan bir hususiyet kalmamalıdır. Yani bir balonun bütün yüzeyini dolduran hava misâli, davasının bütününü kavrayıp, bilmeli ve yaşamalıdır. Davasını bilmeyen, onu yaşamayan insan, kısa zamanda hem kendine, hem de davasına zararlar vermesi kaçınılmazdır. Biliyorum zannına kapılmak, veya inandığı davayı kendi içinde, kendi kuralları ile yaşamamak, kendi davasına hizmete noksanlık getirir. Bu nedenle, davasının özünü kavrıyan insan, bu özü başkasına tebliğ ederken, yine kendi davasının özünde saklı olan kurallarla hareket etmelidir. Başka sistemlerin model ve kaideleri ile kendi davasına hizmet etmek, çoğu zaman büyük zararlar getirir ve getirmiştir. Ayrıca davaya hizmet ediyorum zannıyla nesine hizmet etmek; gafletine ve davayı anlatıyorum diye bilmeden kendi akıl ve mantığıyla metodlar icad etmek sapıklığına da asla düşülmemelidir. Bu müslümanın işi katiyyen olamaz. Yani dava ile kendi şahsını özdeş tutma noksanlığına, zinhar düşülmemelidir. Davanın asıl kaynağı, (Edille-i Şer'iyye) her zaman rehber alınmalıdır. Dava adamında bu kaynaktan hareket ederek tanımalı ve değerlendirmelidir. Şahısları putlaştırmanın ne büyük şirk oldüğü herkesin malumu olsa gerekir. Bu noktada Hz. Ömer (r.a.) halife seçildiği zaman ashabına söylediği söz çok mânidardır. Hz. Ömer (r.a.) halifelik görevini yüklendiğinde : "Ey insanlar, Allah ve Resu'lünün yolundan ayrılırsam bana ne yaparsınız" diye buyurduğunda hazır cemaat: "Ey Ömer seni kılıçlarımızla düzeltiriz" demişlerdir. Bunun üzerine yüce halifenin "Allah'a hamd olsun ki, ben Allah ve Resulünün yolundan ayrılacak olsam, beni kılıçlarıyla düzeltecek bir cemaat var diye dua etmiştir. Bundan alınacak sayısız dersler olmakla beraber, biz şu hususu gözden kaçırmamalıyız. Gerek halifenin ve gerekse ona tabi olanların sadakati davaları - nadır. Kişilere değildir. Fani olan kişiler, kaybolsa bile, dava bâkidir. ve onu saptırma ve ondan sapma hakkına kimse sahip değildir. Bunun da tek çaresi davayı bilmek ve yaşamak, İslâm kadar müslüman olmaktır.

Kazım Doğan

YÜCE MA'BE İBADET VE ZİYARET AÇILDI

İğrenç baskından sonra haftalar geçtiği halde bilinenler insanı tam tatmin etmiyor. Baskını kim yapmıştır? Kimler bu oyunutezgahlamıştır? Olayların arkasındaki dış güçler kimlerdir? Bilinmiyor... Havadisler yine çelişkili... Fakat baskındaki dış güçler ve bunların etkisi açıklığa kavuşturulmalıdır !

Yine dış basının bazılarına göre Harem-i Şerif'i basanların silâhlarını Kıbrıs Rum kesiminden sağlamışlardır.

Vahim hadisenin İslâmi ahkamını daha önce belirtmiştik. Peygamberimiz (s.a.v.)'in mübarek sözleri de bu mevzuuda şöyledir .

"Feth(-i Mekke'nin ertesi günü) Resulullah (s.a.v.)'den bir söz işittim ki, onu söylerken (şu) kulaklarım duydu, kalbim belledi (söyliyeni de) gözlerim (o anda) gördü. Allah'a hamd ü senâ ettikten sonra buyurdu ki: Mekke'yi (ta evvelden beri) haram eden Allah ü Teâlâ'dır. Onu haram eden insanlar değildir. Bundan dolayı Allah'a ve Ahiret günü ne iman eden kimse için Mek-
dolayı Allah'a ve Ahiret gü-
nüne iman eden kimse için
Mekke'de ne kan dökmek.

www.mttb.com.tr

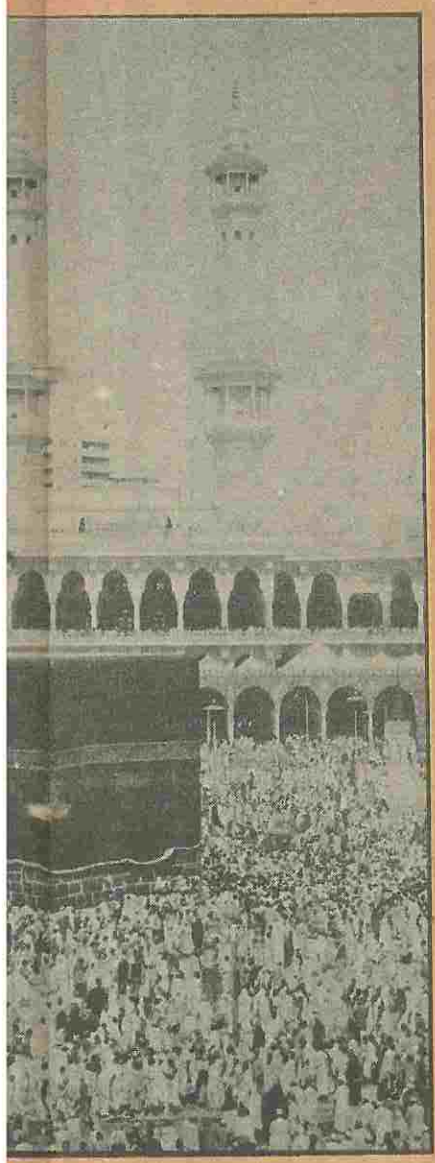

Yıllar önce içinde bulunduğumuz hacalet, meskenet, tefessüh ve müzmahil durumu mısralaştıran:

MEHMET AKİF'İ YORUMLAYABİLİYOR MUYUZ?

DUA

Ya ilâhi bize tevfikini gönder .....

Doğru yol hgangisidir, millete göster .

Ruh-u İslâmı şedâid sıkıyor, öldürecek.
Zulmü te'dib ise maksud-u mehibin gerçek,
Nâra yansın mı beraber bu kadar mazlumin?
Bi-günahsız çoğumuz.... Yakma İlâhi!

Boğuyor âlem-i İslâmı bir azgın fitne,
Kıt'alar kaynıyarak gitti o girdâb içine!
Mahvolan âileler bir sürü ma'sumundur,
Kalan âvârelerin hâli de ma'lumundur.
Nasıl olmaz ki? Tezelzül veriyor arşa enin!
Dinsin artık bu hazin velvele Yâ Râb!

Müslüman mülkünü her yerde felâket vurdu..
Bir bu toprak kalıyor, dinimizin son yurdu !
Bu da çiğnendi mi, çiğnendi demek Şer-i mübin,
Hâk - sâr eyleme yâ Rab,onu olsun .....

Ve-l-hamdüllilâhi Rabb-il-âlemin ...

– Amin !

– Amin !

– Amin !

– Amin !

– Amin !

YEİS YOK!

Lâkin, hani bir nefhası yok sende ümidin !
"Ölmüş" mü dedin? Ah onu öldürmeli miydin?
Hakkın ezeli feeri boğulmazdı, a zâlim.
Ferdâların artık göreceksin ki ne muzlim!
Onsuz yürürüm dersen, emin ol ki yürünmez,
Yıllarca bakınsan, bir ufak lem'a görünmez.
Beyninde uğuldar durur emvâci hayâlin;
Girdâba vurur alnını koştukça hayâlin!
Husran sarar âfâkını, yırtıp geçemezsin.
Arkanda mı, karşında mı sahil, seçemezsin.
Ey, yolda kalan, yolcusu yeldâ-yı hayâtın !
Göklerde değil, yerde değil, sende necâtın:
Ölmüş dediğin ruhu alevlendiriver de,
Bir parça açılsın şu muhitindeki perde,
Bir parça açılsın, diyorum, çünkü bunaldın;
Nevmid olarak nur-u ezelden donakaldın!

Ey, Hakk'a taparken şaşıran, kalb-i muhvahhid!
Bir sine emelsiz yaşar ancak, o da: mülhid.
Birleşmesi kabil mi ya tevhid ile ye'sin?
Hâşâ! Bunun imkânı yok, elbette bilirsin.
Öyleyse neden boynunu bükmüş, duruyorsun?
Hiç merhametin yok mudur evlâdına olsun?

Doğduk "yaşamak yok size!" derlerdi beşikten;
Dünyâyı mezarlık bilerek indik eşikten!
Telkin-i hayat etmedi asla bize bir ses;
Yurdun ezeli yasçısı baykuş gibi herkes,
Ye'sin bulanık ruhunu zerk etmeye baktı;
Mel'un aşı bir nesli uyuşturdu, bıraktı!
"Devlet batacak!" çığlığı beyninde öter de,
Millete beka hissi ezilmez mi ki? Nerde!
"Devlet batacak!" İşte bu öldürdü şebâbı;
Git yokla da bak, var mı kımıldanmaya tâbi?
Afâkına yüklense de binlerce mehâlik,
Batmazdı bu devlet "batacaktır!" demiyeydik.
Batmazdı, hayır batmadı, hem batmıyacaktır;
Tek sen uluyan ye'si gebert, azmi uyandır.
Kâfi ona can vermeye bir nefha-i iman:
Davransın ümidin, bu ne haybet, bu ne hırmân?
Mâzideki hicranları susturmaya başla;
Evlâdına sağlam bir emel mâyesi aşla,
Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete râm ol ....
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol.

UYAN

Ey koca Şark, ey ebedi meskenet;
Sen de kımıldanmaya bir niyyet et.
Korkuyorum Garb'ın elinden yarın,
Kalkmıyacak çekmediğin mel'anet.

Hakk-ı hayatın daha çiğnenmeden,
Kan dökerek almalısın merd isen.
Çünkü bugün ortada hak sahibi,
Bir kişidir : "Hakkımı vermem!" diyen.

YETER ARTIK!
TAHAMMÜLÜMÜZ KALMADI.
EN MAHREM YERLERİMİZİ DE HEBA ETTİK...

Kanayan yaramız

KUDÜS KURTULACAKSIN!

Geçtiğimiz hafta Londra'da "Uluslararası Kudüs Semineri" Düzenlendiği seminere iştirakin umulanın üzerinde olduğu belirtildi ve kısaca aşağıdaki bilgiler verildi :

Seminerde çeşitli İslâm ülkeleri mensupları konuşmalarda bulundular ve konuşmalarında Müslüman birlik ve beraberliğe davet ettiler. Ayrıca Haçlı Seferlerinin devam ettiği buna ve bu zihniyete karşı birleşilmesi gerektiği üzerinde duruldu.

İslâm Konferansı Genel Sekreteri Salim Azzam'da konferanstaki konuşmasında Batının müslümanlar üzerinde düzenlediği Haçlı Seferlerinin başka başka kılıflar altında da olsa devam ettiği,, 800 yıldır sürdüğünü açıkladı.

Aynı zihniyetin bugün İsrail'i müslüman katili olarak kullandığını ve desteklediğini belirtti. Yalnız zalimi kulun da Hak'kın adaletininde yerle bir edeceğini ilave etti. Konferans sonunda yapılan açıklamada da Batı'ya karşı müslüman dünyasının birleşmesi, ona haddini bildirmesi gerektiği, Kudüs sorunu dahil bütün sorunların çözümünde esas rolü biz müslümanların oynayacağı belirtilmiştir.

Müslümana yardımcı ve dost ancak müslümanlardır.

Öteden beri devam edegelen Yahudi, Siyonist ve emperyalist oyunlarla, asıl meselelerimizin savsaklandığını, bizden çalınmak istendiğini artık farketmeli ve gerçek manada bize düşen vazifeyi ifa etmeliyiz. Bunun vebalini fehmedelim. Bu ağır yükün hammallığı lafla yapılmaz. Çilesi çekilmelidir.

Şu Goldman'ın sözlerine bakınız. Melun diyor ki;

"İsrail'i ABD, Rusya ve BM. korumalıdır." (Sanki korumuyorlar) " Bir de ilave ediyor:

"Ortadoğuda gerçek bir barış sağlamak için 1967 öncesi sınırları içinde tarafsız bir İsrail Devleti kurulmalıdır." Bu kişi Dünya Siyonist Örgütünün eski başkanlarındandır. Dünya Yahudi Kongresinin kurucularındandır ve halen başkanlığını yapmaktadır. İsrail'in ABD, Rusya ve BM. tarafından kurulacak özel birliklerin garantisi altına alınmasını isteyen Goldman, İsrail'in özel bir devlet olması gerektiğini söylemiştir. Bu sözler çok düşündürücüdür. Çünkü İsrail orda işgalcidir. Ayrıca Allah (c.c.) tarafından lanetlenmiştir. Yeri ve yurdu yoktur. Varlığı ile insanlığın baş belasıdır. Böyle bir oyun ve plana karşı bütün "İSLAM DÜNYASI" uyanık olmalı ve bu habis oyunlara zemin hazırlamamalıdır. Ne yazık ki, bir çok İslâm ismi altında bulunan ülkeler bu siyonistlerin ekmeğine yağ sürmemelidirler.. İslâm adına yazık olur ....

ne de bir ağaca balta vurmak olmaz. Şayed Resulullah (s.a.v.) (burada) mukatele etti diye ruhsat tarafına kaçan biri bulunursa, ona (Allah ü Teâlâ yalnız) Resulüne izin vermiştir. Size izin vermemiştir" deyiniz. Bana da (yalnız) bir günün bir saati içinde izin verdi. Ondan sonra bu günkü hürmeti dünkü hürmet derecesine döndü. (Bu dediklerimi burada) hâzır olanlar, gaib olanlara tebliğ etsin." (Buhari, Ebu Şureyh (r.a.)'den.).

Evet, Mekke'yi bizzat Cenâb-ı Allah (c.c.) kurtarmıştır. Mekke'nin dikeni bile kesilmez. Ağacına balta değdirilmez. Yitiğini kimse elini uzatıp alamaz. Harem dahiline iltica etmiş av hayvanlarının da sürülemiyeceğine dair hadisler de vardır.

O halde, baskın Şeytani bir harekettir. Şeytan ve hempaları tarafından yapılmıştır. Şu yaptı veya bunlar tertipledi diye kafa yormağa hacet yoktur.

Ne var ki, İslâm adına asıl hareketleri savsaklamak ve dejenere etmek için neler yapıldığı hakkında malumat sahibi olmalıyız. Böyle niceleri..

DİSK-CHP-UYUM

İSLÂM'DA

ERKEK İLE KADIN'IN MES'ÛLİYET VE MÜKELLEFİYETLERİ

AHMET KURUCUOĞLU

Merhale merhale, insanın halkolması, Allah (c.c)'ın azametine delildir...

Bunu, kudretimizi ve hikmetimizi beyan etmek için yapıyoruz. Siz de bu hikmetimize bakarak şübheden uzaklaşasınız. Bir tohumdan bir insan yaratırken Cenâb-ı Allâh (c.c.) muhtelif devrelerden geçirerek o eti mükemmel bir silsileden sonra kemale erdiriyor. İşte bütün bunları halketmeğe kadir olan Allâh (c.c.) bir ölüyü diriltemez mi hiç?

Bununla beraber istediğimizi muayyen bir vakte kadar rahimlerde bekletiyoruz. Bazılarına düşük vaki oluyor da düşüyor. Buna mukabil bazıları ezelde takdir edildiği bir zaman dahilinde hamile kalıyor ve rahimlerinde onları barındırıyoruz.

Demek ki Halik (c.c.) dilediğine hayat veriyor. Sonra sizi tıfıl olarak çıkarıyoruz. Sonra da sizi, kuvvete akıl ve mukavemede kemale ermesi için büyütüyoruz.

Sonra, kiminizi büluğdan evvel veya sonra vefat ettiririz. Kiminizi gerisin geri kuvvetten düşürüp kocaltarak pek düşkün bir hale getiririz. Böylece yaratılışın başlangıcı olan toprağa yaklaştırırız.

Ayet-i Celile'nin sonunda tabiatta olan değişiklikler beyan ediliyor.

İşte bir çocuğun yetişmesi annenin ne bereketli emeğidir

Bu Ayet-i Celilede görüldüğü üzere; erkek tohumunun ana yumurtasına aşılanmasından itibaren kadın "ekimlik" vasfını haiz bir hayata başlıyor ki devre, devre, merhale merhale nihayet, en güzel şekilde halkedilmiş bir çocuk doğuyor. Çocuğa rahmetmek ve onu rahminde taşımak ve onu orada beslemek, kadının, ödenmesi mümkün olmayan çileli, bereketli emeğidir. Bu şerefli vasıf, kadına Allâh (c.c.)'nün bahşettiği büyük bir payedir. O payeyi bir hakkın doldurmak icabediyor. Kadın, kadınlığın, yani analığın şerefinin her an şuurunda olmalıdır. Bunu kadına hiçbirşey ve kimse unutturmamalıdır.

Nutfe, yumurtalık, doğum ve Allah (C.C)'ı hatırlamak...

"Sonra Adem'in neslini, sağlam bir yerde (rahimde) bir nutfe (az bir su) yaptık." (El-Mü'minun Suresi, Ayet: 13).

"Sonra o nufteyi kan pıhtısı hâline getirdik. Ondan sonra kan pıhtısını bir parça et yaptık; o et parçasını da kemikler hâline çevirdik. Kemiklere de et giydirdik. Sonra ona başka bir yaratılış (ruh) verdik. Bak ki, şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın şânı ne kadar yücedir !..." (El-Mü'minun Suresi, Ayet: 14).

Bu Ayet-i Celilerin de tefsirleri şöylece beyân edilmektedir :

"O insan cinsini kuvvetli bir karargâh olan rahimde yerleşebilen bir nutfe yaptık. Topraktan insanı, insanda da nufteyi yaratan Hâlık (c.c) o nufteyi barındıracak, değişiklikten sonra meydana gelecek çocuğu taşıyabilecek ve büyütebilecek dayanıklılıkta da rahimi yaratıyor.

Sonra o nutfe kadının yumurtası ile aşılanarak rahimde bir kan pıhtısı hâsıl oluyor. Sonra, o yapışkan kan pıhtısını bir çiğnem et parçası haline tahvil ettik, diye buyuruyor Cenâb-ı Hakk (c.c.).

Bir çiğnem etten, bünyenin çatısını, esâsını teşkil eden kemikleri yarattık, buyuruluyor. (Ne lâtif hikmettir ki, yumurtanın kabuğu tavuğun karnında iken yumuşak olup dışarı çıktığı zaman sertleştiği gibi, kemikler de rahimde iken yumuşak ve çocuk doğduktan sora sertleşip birbirleriyle çaprazlaşacak bir hilkattedirler.).

Arkasından o kemikler ne eksik ve ne de fazla olmamak kaydiyle kendilerine münâsib bir et ile donatılıyorlar.

Sonra onu, ruh cihâziyle öyle güzel halkettik ki, bu halk oluş başka bir mahluka nasib olmamıştır ve ancak insana nasib olmuştur buyuruluyor.

O Allâh öyle bir Allâhdır ki ondan güzel yaratıcı asla tasavvur edilemez."

Ana! Doğurmak vasfı ona yetmez mi?

İnsan bu hale gelinceye kadar ona tarlalık eden onu ıztırablar içinde, gözleri ışıl ışıl olarak doğuran yine anadır! Ama! o vasıf, o doğurmak vasfı ona yeter de artar bile! ..

"Sonra insanın neslini, bir nutfeden (erkek ve dişi hücreden hakir bir sudan yaptı." (Es-Secde Suresi, Ayet: 8).

"Sonra Allâh onu (şeklini) düzeltip tamamladıve bizzat kendi kudretinden ona ruh koydu. Sizin için kulaklar, gözler, kalbler yarattı. (Allâh'ın size verdiği ni'metlere karşı) şükrünüz pek az!" (Es - Secde Suresi, Ayet: 9).

Bu iki Ayet-i Celile'de de bir nutfenin nasıl bir hayat sahibi haline getirildiği ve dolaylı yoldan da, bu çocuğa aşılanan ve o çocuğu bünyesinde barındırıp dünyaya getiren annenin bir vasıta olduğu ve yaratılışın gâyesi olan şükür, beyan edilmektedir.

"Allah sizi (Adem'den, Adem'i de) bir topraktan sora bir nutfeteden yarattı. Sonra sizi çiftler kıldı. Onun izni ve ilmi olmaksızın hiç bir dişi gebe kalamaz ve doğuramaz. Kendisine ömür verilen ömrünün uzatılması, ömründen eksiltilmesi muhakkak bir kitâbda (Levh-i Mahfuz'da veyâ Allâh'ın ilminde) yazılıdır. Şüphe yok ki bu (sayılanlar) Allâh'a kolaydır." (Fâtır Suresi, Ayet: 11).

Bu Ayet-i Celile'nin de tefsiri, şöylece beyân buyuruluyor :

"O öyle bir hakikattir ki, maymundan yaratıldıklarını iddia edenler bile daha evvel toprak-tan sonra da bir nutfeden geldiklerini inkâr edemezler.

ERKEK–DİŞİ VE İZDİVAÇ İLAHİ KANUNLA MUKAYYEDDİR.

Nitekim sonra Allâh sizi çiftler yaptı. O nutfeden sâdece erkek değil, dişiler de yaptı ve izdivaç kanununu vaz'eyledi. Hem bunları yapıp da bırakıvermedi. Herhangi bir kadının hâmileliği ve o hâmilelikten doğuma gitmesi yine Allâh'ın ilmiyledir. Binâenaleyh gizli günah yapmak isteyenler de, bilmelidirler ki, Allâh yaptıklarını bilir. Yaşatılana çok ömür verilmesi, ömrünün eksilmesi veya doğmadan ölmesi... her hâl kitabta yazılıdır. Ya'ni hiçbirisi gelişi güzel ve tesadüfi değildir. Herşey ilm-i ilâhide mukadder ve Levh-i mahfuzda yazılıdır. Bu kadar ufacık, teferruâtlı şeyler nasıl ma'lum olabilir diye, ihtimal vermemeğe kalkmak gibi bir gaflete düşmemelidir.

Çünkü o, Allâh'a göre kolaydır."

Kadın olmasaydı, zıt cinsler olmazdı. Evlilik olmazdı nesil üremezdi. Madem ki Cenâb-ı Hakk (c.c.) bir izdivaç kanunu vazetmiştir kullarına ve onları çiftler hâlinde yaratmıştır. Dişilere gebe kalma hususiyeti vermiştir ? ...

Öyleyse kadın o hususiyetin içinde yorumlanmalı ve kadınlığın dahilinde istihdam edilmelidir.

İslâmi hayâtta TEMİZLİK

Az uyuyarak gözü temiz tutmak hususu:

Uyku bastırmadıkça uyumamak da gözün şiarından olmalıdır. Bu itibarla Sahabe-i Kiram (r.a) ve Ehlullah (k.s.) Hazeratı daima çok uyuyan gözden Allah (c.c.)'ne iltica etmişlerdir. Allah (c.c.)'nün yolcuları olan aşıklar, eşref saatlerde hiç uyumadıkları gibi "az uyumağı" da yolculuklarına esas kabul etmişlerdir.

Az uyumanın bir hususiyeti de, çok uyumakla kabaran şehveti yenmektir buyuruluyor.

Az uyumanın bir hususiyeti de, çok uyumakla kabaran şehveti yenmektir buyuruluyor.

Az uyumak ve gece ibadetlerine, seher vaktinin münacaatlarına, ikindi - akşam arası nefsi hesaba çekip ve zikrullaha devam etmek yine buyurulan tavsiyelerdendir.

Nitekim bir Hadis-i Şerif'te : "Adem oğlunun gecenin son kısmında kılmış olduğu iki rek'at namaz, onun için bütün dünya ve içindekilerden hayırlıdır. Eğer bu iki rek'atın onlara güç geleceğini bilmeseydim, üzerlerine vacib kılardım." (Ramuz Tercümesi, İbn-i Ömer (r.a)'dan rivayet edilmiş olup s.421) buyurularak gece ibaretlerinin fazileti tavsif edilmekledir ki, bu ibadetleri bekleyen veya manevi gaflet kirlerini atıp uyanan göze sahib olmak gerekir. Gözlerini, herkesin gözlerini kirlendırıp gaflete dalarak uyudukları zamanlarda kalkıp ibadet edenlerin yüzlerinin de güzel olacağı Hadis-i Şerif ile müjdelenmektedir: "Gece ibadetine devam edenlerin, gündüz yüzleri güzel olur."

Avam arasında pek yaygındır ki, uyumanın bir adını da "gözüm kirlenıverdi!" diye tavsif ederler. Demek ki, uyumak ile bir nevi gözler kırlenmektedir. Uykuda haddi aşmayarak ve aynı zamanda şeytandan azade olarak uyumalıdır. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, "Sizden biriniz uyuduğu zaman, şeytan kafası üzerine üç düğüm düğümler ve her düğüm atışında ise " daha vakit çok, yat uyu!" der İnsan onu dinlemeden uyanıp Allah'ı andığı zaman düğümlerden biri çözülür. Kalkıp abdest aldığı zaman ikincisi namaza başladığı zaman üçüncüsü de çözülmüş olur. Bu suretle temiz ve neş'eli olduğu halde sabahlar. Şayet şeytanın bu düğümlerine aldanarak sabahlarsa, tenbel ve habis olarak sabaha çıkmış olur." (İhya Tercümesi Cild I. s. 1021).

Çok uyumak, hem gözün şeytan tarafından bağlanılmasına, hem de kulağın şeytanın işediği bir yer olmasına sebeb oluyor. Efendimiz (s.a.v.)'in huzuruna gelerek sabaha kadar uyuduğundan bahseden birisine, İbn-i Mesud (r.a.)'dan Buhari ve Müslimde rivayet edildiğine nazaran, (s.a.v.) Efendimiz: "Onun kulağına şeytan işemiştir!" buyurmuşlardır.

** Kur'an-ı Kerim'de Gece Uykusundan Fedakarlık Yapanların Tavsifi :*

Geceleyin uykusundan fedakarlık yapıp gece ibadetine kalkanları, yani, manen gözünü, gaflet kirlerinden ibadet ile temizleyenleri bizzat Cenab-ı Hakk (c.c.) Kur'an-ı Mecidinde övmektedir :

"Onlar ki, gecelerini Rableri için kıyama durarak ve secdeye vararak geçirirler." (Furkan Suresi, Ayet : 64).

"Çok ibadet etmekten vücudları yataktan uzakta kalır." (Secde suresi, Ayet 16).

" (Kafir mi hayırlıdır), yoksa ahiretin azabından korkarak ve Rabbinin rahmetine umarak, o gece saatlerinde kalkıp secde ve kıyam halinde ibadet eden mi?" (Zümer süresi, Ayet : 9).

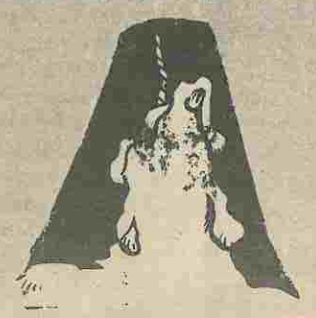

Kasım Yapıcı

inancımız VE GENÇLİK

Genclik tarif edilirse

Alemlerin Rabbi Allah'a (c.c.) hamd. O'nun yüce Resulü Hz. Muhammed (S.A.V.) Efendimiz'e selatü selâm olsun. Gençliğimiz nasıl olmalıdır? Müslüman gencimiz ne yapmalıdır? Nasıl çalışmalıdır? Yolunu tayin ederken hangi esaslardan hareket etmelidir? Yolu üzerindeki engelleri nasıl halledebilecektir. Günümüzde umumi tehlikeler içinde bilhassa inançlı gençliğimizi saran tehlikeler nelerdir?

Bizim gençliğimiz kimi takib edecektir? Gençlik hal ve davranışları nasıl olacaktır? Yirmi yaşında 40 yaşındaki olgunluğa haiz mi, yoksa 40 yaşında olmasına rağmen 18 yaşındaki çocuk mu? Sosyalist felsefesindeki gibi enerji dolu makina mı? Kapitalist dünyadaki gibi sürü mü?

Nedir bizim gence bakışımız? Nedir genç? Nedir gençlik? Makina mı? Sürü mü? Allah (c.c.) davasını yaşama ve yaymada inananlar ordusunun erimi? "Sömürülmesi gereken heyecan madeni, sömür, sömürdükçe kaynak çoğalır" diyenlerin dediği gibi mi? Heyecan fışkıran volkan mı? İstismar edilip omuzlarında yükselmek isteyenlere basamak taşımı, politika taşı mı? Enaniyet ve kaprislerine kurban olanların peşinde midir. Kendilerine sensin efendim dedirtmek ihtiyacı duyanlar için bir takım gençlik zaaflarından istifade edilecek bağlanmış şakşakçılar mıdır?

Nedir imanlı gençlik? Yeri Allah indinde nerededir? Resülüllah (S.A.V.) Efendimiz yanında değeri nedir? Allah (c.c.) dostları nasıl bakar, Allah rızası için de bizim müslüman gençliğe vermemiz gereken yer neresidir. Dünyada ve Türkiye'mizde imanlı gençliğe gereken himaye, değer veriliyor mu?

İmanlı gençlik bir bütün mü? Allah'a ve Resülülllah'a inananlar nasıl bütün olamaz. Yoksa arada karakediler mi var. İstense yakalanır mı? Basiretli bakanlar mı kalmadı? Saflıktan mı? Gafletten mi? İhanetten mi?

Bizim gençliğe bakışımız, Allah (c.c.)'ın gence baktığı iltifat nazarı ışığındadır. Allah yolunda madden ve manen dipdiri cesediyle, nefsiyle, askerdir genç. Enerji kaynağı veya sürü değildir. Gençlik yığınlardan ibaret hiç mi hiç olamaz.

Özlemimizin uzantısındaki gençliğimizin manevi numuneleri, Hz. Muhammed (S.A.V.) Efendimizin yanında ki Hz.Ali (R.A.)'dır. Hz. Ebubekir (R.A.) Efendimizin yanındaki Hz. Usame (R.A.)'dır. Tabtuk Babanın evinde oynayan Yunus'dur. Hacı Bayram Veli'nin nazar atfettiği, çelik - çomak oyunun da ki; 21 yaşın da İstanbul'u fethederek Hadis-i Şerifin müjdesine nail olan Fatih Sultan Mehmed'dir.

Şan - şöhret taşı, politika basamağı değildir. İstismar ve heyecan sömürmek için volkanda değildir, gençlik.

Genç ümittir. Gençlik müjdedir, istikbaldir. Gençliği olanlar geleceğe nazar atfederler, edebilirler. Milletler gençliğiyle hayatiyet kazanırlar. Fikirler genç savunanların varlığıyle filizlenirler, ölümsüzlük kazanırlar. Bu gencin ve gençliğin özellikleri olunca o halde müslüman genç nedir?

Nasıl olmalıdır? Düşünelim, araştıralım gereğini, inandığımızı yaşayalım..

MEŞVERET

FEVZİ BAYRAKTAR

Nebi (s.a.v)'yi resmeden soysuzlar ve çağrı filmi üzerine...

Yüce dinimiz islâm, bir istinbât (İçten gizli bir mana çıkarma) nizamı değildir. Müphemiyet kesbeden ifade tarzları, İslâm'ın açık hükümleri arasında mutlaka eritilip yok edilmelidir. Hem "İslâm Nizamını" aramak, hem de "İslâm'ın kesin hükümlerine" yanaşmamak, ne kadar hamakatlık olur. Bu, müslümanın vasıflarından oluyorsa veyl olsun ...

Tesbit ve ifadelerimizin mühib (korkutucu) oluşu, bizi de muzdarip kılıyor. Müjdelemek isteriz, ama nasıl? Müjdeye, zafere müştak bir hal göremiyoruz ki ... İman ehlinin muhiti, korkutucu mesajları davet etmektedir. Aslında bu durum büyük bir müjdeyi tesbit ediyor, fakat şuurunda olmak lâzım. Aşkın revanı olmak, ümit ve korkunun izdivacından doğmaz mıydı? Allah (c.c.)'ı aramanın, O'na gönül bağlamanın en kesif yoludur bu. Korku ile gönüllerdeki aşk tufanını tutuşturup haşyete gelen tasavvuf erbâbını hatırlayalım. Ve korkalım, Allah (c.c.)'tan korkalım. Çünkü korkmak müjdeye tâlip olmaktır. Saadeti Yâvelerle nefisleri kudurtmak, isabetsiz tebşiratlarda bulunmak esas değildir ...

Aslında "ukde-i derun" umuzu neşterlemek, sarmak istiyoruz dabuna yanaşamıyoruz bir türlü. Gönülden yara almışız. Can damarımız kanıyor; biliyoruz. Ama ifade etmeğe mecalimiz de yok. Ve istemeye istemeye hep istinbâtlarla uğraşıyoruz. Kendimizi zorluyor, çırpınıyoruz, bir şeyler dile getirmek için zaman öldürüyoruz. Neden? İslâmi bir tespitte bulunmak için can düşmanlarınızı şeytanı ve kafiri görmeden evvel, yolumuzu kesen müslüman yığınları hatırlıyoruz evvela. "Acaba, sözlerimizden bir pâye de, dağılmış, başsız kalmış, İslâm müntesiplerine isabet eder mi?" diye ürküyoruz. Bir cemaatlaşma şuurunun olmadığını göstermiyor mu bunlar? Oysa şeytan göbek bağlıyor. İslâmcı kesimdeki pespayelik, şeriatın sarih hükmünü izhar etmeğe tahammül imkânı tanımıyor. Yine uzatıyoruz sözü, ne garip. Öze yanaştırmayan bu pespayelikten ne zaman kurtulacağız acaba ?

Evet, ülkemizde de zaman zaman ismine rastladığımız bir batı mevkutesi, kafir, müşrik ve batıl huyunu, hiyanet cür'etini izhar edip bizleri dilhun etti. Müslümanın her mukaddesine küfreden, bu kafirler, şimdi de "Hz. Muhammed (s.a.v.)'in temsili resmini yayınlamak" soysuzluğunda bulundular. Hıristiyanca bir gaddarlık yaptılar. Şeytanın isteğini yerine getirdiler. Ne mühlik bir cürettir bu. Vicdanlarımızı, gönüllerimizi sızlatan bu hadise aslında bizlere çok şeyleri hatırlatmalı. Düşman uyumuyor. Hani müslümanı da bir uyandırabilsek.

Yüce Resulullah (s.a.v.) hiçbir suretle, hiç bir şekilde temessül edilemez. Bir Hadis-i Şerif'te :

"Her kim beni rüyasında görürse muhakkak o, uyanık bir halde de beni görecektir. Çünkü şeytan bana benzer bir surete giremez" (Ebu Hureyre'den Buhari C.12, shf. 277) buyurulmuştur. Hadis-i Şerif'in şerhinde de "Cenab-ı Hakk (c.c.) şeytânı uyanıklık halinde, Resul-i Zi-Şan'ın suretinde temessül etmekten menettiği gibi, uyku halinde de menetmiştir" tavzihi vardır.

O halde Cenab-ı Peygamber (s.a.v.) kati surette resmedilemez. Kati bir yasak konmuştur. buna. Ama kafir bunu ihlâl etmiştir. Çünkü o müşriktir. Sözü yine müslümanlara getirmek isteriz. İzah ettiğimiz bu elim hadise ile, üzerinde oldukça yorum yapılmış ve malesef İstanbul'da 10. haftadır oynamağa devam etmekte olan "çağrı" filmi arasında bir münasebet kurmalıyız. Fazla söze hacet yoktur. Kâfir, Yüce Resululllah (s.a.v.)'ı resmetmiştir. Müslümanlar da o mübarek'in hayatını ve O (s.a.v.)'nun Yüce Ashabını resmetmek ve Yahudi'nin küstah oyununu desteklemek için hususi gayretler göstermişlerdir. Şeytanın kurduğu bu mühlik tuzağı acaba farkedemez miyiz? "Nebi"nin hiçbir yerde temsili yok ama o heryer de adeta baş rolünde idi." diyorlar. "Çağrı" nın yorumcuları. Ne hazin bir durum. "Rüyada temessül edemiyeceği" hususunda Şeytan men edilmiştir. Ama sinemada nasıl temessül edilir. Bu kadar gaflet olur mu? Kimler temsil ediyor? SonraAshâb(r.a.) nasıl temessül edilir ?

Boyunlarına, bir fetva tasması takmışlarmış. Böyle açık meselelerde de feva aramak yine hamakatliktir. Sünnetin koyduğu hüküm ne oluyor? Kim veriyor bu fetvaları? O zaman, kafiri de bu "temsili resmi"nden dolayı tebrik edelim öyle mi? O da bir fetva alabilir veya almıştır herhalde ..

Müslümanların şuurlanmasını istiyoruz. Cemaat olmasını istiyoruz. Ama nasıl? Dağlar kadar tahribatlar, düşmanlar ve araya giren bu perdeler ne oluyor?

Asr-ı Saadet, sinema ile öğrenilemez, öğretilemez. Muhtevasında İslâmi tahribatlar bulunan alâtlar bizim silahımız da olamaz.

İBADET ÇAĞLAYANLARIYLE dînî hayâtımız

CEMİL CAN

Sefer ayına girerken

Hicri 1400 geliyor ve geldi derken günler gelip geçti. Muharrem ayına da vedâ ediyoruz. İkinci ayımız "SEFER" ayıdır. Sefer ayı 20 Aralık Perşembe günü giriyor. Bu mübârek ayda da mü'minler olarak yapmamız icap eden ibadetlerimizi zikretmek istedik. Bu ayda oruç ve namaz gibi nâfile ibâdetlerin yanı sıra kendine (aya) has dua ve ibâdetler yapılmalıdır. Biz günâhkâr kulların en büyük silâhı duasıdır. "Duâ ibadetin iliği ve özüdür." (Tirmizi) Peygamberimiz (s.a.v.) : "Allah'ın fazlı Kereminden isteyiniz. Çünkü istenilmesinden hoşlanır." (Tirmizi). "Muhakkak ki Allah, israr ile dua eden kulunu sever." (Taberâni) buyurmuştur. Kibirli kimseler duâ etmezler. Bunlar cehennemliktir. Müslümanın duâ ve niyâzından başka birşeyi yoktur. Fakat bunun kıymetini bir türlü anlayamayız. Düzgünce, usulüne ve âdabına uygun bir şekilde duâ bile yapamayız. Allah (c.c.) isteyene, istemesini bilene verir. Sabırsız olmamalı ısrarla Cenâb-ı Hak (c.c.)'tan istemelidir. Bilmiş olalım ki, eğer dualarımız kabul olmuyorsa hakkıyla istemiyoruz, isteyemiyoruz veya istemesini bilmiyoruz demektir. Çünkü Allah (c.c.) isteyene mutlaka icabet eder, istediğini verir. Ancak sabır gereklidir.

Sefer ayında okuyacağımız iki çeşit dua vardır.

A) SEFER AYINDA HERGÜN OKUNACAK DUA :

Sefer ayının ilk günü 20 Aralık Perşembe günüdür. Aşağıdaki dua her gün okunacaktır.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۔ اَعُوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّ هٰذَا الزَّمَانِ وَاسْتَعِيذُ
بِهِ مِنْ شُرُورِ سَائِرِ الزَّمَانِ وَاَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ وَجَمَالِ
قُدْسِكَ اَنْ تُجِيرَنِي مِنَ الْبَلَاءِ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ وَقِنَا مِنْ شَرِّ
مَا قَضَيْتَ فِيهَا وَاَكْرِمْنَا فِي الصَّفَرِ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ ۔
اَظْهِرْ وَاخْتِمْ هٰذِهِ الشُّهُورَ عَلَيَّ بِالسَّلَامَةِ وَالسَّعَادَةِ وَلِاَهْلِ
بَيْتِي وَلِاَقْرِبَائِي وَلِجَمِيعِ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۔ اَللّٰهُمَّ فَرِّحْنَا بِدُخُولِ
الصَّفَرِ وَاخْتِمْ لَنَا بِالْخَيْرِ وَالظَّفَرِ ۔

"Bismillahirrahmânirrahim. Euzübillahi minşerrih azezzamani vesteizubihi minşüruri Sâirizzamân. Ve euzu bicelâli vechike ve cemâli kudsike entücirani minelbelâi fi hâzihisseneti ve kınâ mineşşerrimâkazayte fihâ ve ekrimnâ fissaferi yâekremelekremin. Ez hir vahtim hâzihişşühuru aleyye bisselâmeti vesseâdeti veliehlibeyti veli akrabâi velicemil ümmeti-Muhammedin aleyhissalâtü vesselâmü birahmetike yâerhamerrahimin.

Allahümme ferricnâ biduhulissaferi vahtimlena bilhayri vezzafer"

B) SEFER AYININ İLK VE SON ÇARŞAMBASI GÜNÜ OKUNACAK DUALAR :

Sefer ayının ilk Çarşamba günü 7 Sefer (26 Aralık) günüdür. Son çarşamba günü ise (16 Ocak) 28 Sefer'e rastlamaktadır. Bu günlerde aşağıdaki dualar okunacaktır. Bu dualardan başka aşağıda izah edildiği üzere de namaz kılınacak ve duaları yapılacaktır.

اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ● بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ●
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ● سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ● سَلَامٌ عَلَيْكُمُ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ● وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ● وَالسَّلَامُ عَلَيَّ
يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ● سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي اِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ● وَالسَّلَامُ
عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ● وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفٰى ● سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ● سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ
رَبٍّ رَحِيمٍ ● سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ● اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ● اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ●
سَلَامٌ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ ● كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ● اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ● سَلَامٌ عَلٰى مُوسٰى
وَهٰرُونَ ● اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ● اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ● سَلَامٌ عَلٰى اِلْ يَاسِينَ
● اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ● اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ● وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ● سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ● سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ● صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ ●
اَللّٰهُمَّ بَارِكْ فِي شَهْرِ الصَّفَرِ وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالظَّفَرِ

"Euzübillahimineşşeydanirracim. Bismillahirrahmanirrahim.

Selâmünaleyküm ketebe rabbüküm alâ nefsihirr ahmete. Selâmünaleyküm bimâsabertüm feniğme ukbeddâr. Selâmünaleykümüdhululcennete bimâ küntüm tağmelun. Ve selâmün aleyhi yevme vülide veyevmeyemütü ve yevmeyübasü hayven. Vesselâmü aleyye yevme vülidtü ve yevme Emutu ve yevme Übasü hayyen. Selâmün aleyke Seestağfiruleke Rabbi İnnehu kâne bi hafiyyen. Vesselâmü alâ men ittebeal - hüdâ. Ve selâmün alâ ibâdihillellezin-Estafa. Selâmün aleyküm Lâ nebteği-L-câhilin. Selâmün kavlen min rabbir Rahim. Selâmün alâ Nuhın Filâlemine. İnnâ kezâlike Neczil mühsinin. İnnehü min ibâdinel mü'minine. Selâmün alâ İbrâhim. Kezâlike neczil muhsinin. İnnehümin ibâdinel mü'minin. Selâmün alâ Musâ ve Hârun. İnnâ kezâlike Neczil Muhsinin. İnnehü mâ min İbâdinel mü'minin. Selâmün alâ İlyâsin, İnnâ kezâlike neczil Muhsinin. İnnehu minİbâdinel Mü'minin. Ve selâmün alel Mürselin.

Selâmün aleyküm Tıbtüm Fedhuluhâ hâlidin. Selâmün Hiye Hattâ medhal Fecri. Sadekallâhülazim. Allâhümme bârik Fi Şehri-s-Saferi. Vahtim lenâ bisseâdeti vezzafer."

SEFER AYINDA KILINACAK NAMAZ

Safer ayının ilk ve son çarşamba gecesi nisfulleylden sonra yer yüzüne nâzil olacak belâlardan Biiznillâhi Teâlâ muhafaza olmak için imsaktan evvel dört rek'at nafile namaz kılıp;

Birinci rek'atte Fatiha'dan sonra zamm-ı sure olarak 17 İnnâ A'taynâ;

İkinci rek'atte 5 İhlâs;

Üçüncü rek'atte 1 Kul euzu Birabbilfelak;

Dördüncü rek'atte 1 Kul euzu Birabbinnâs okuyup selâmdan sonra du'â edilecektir.

Keza, Safer ayının son çarşambasının ya gecesi veya gündüzü iki rek'at namaz kılıp birinci ve ikinci rek'atte Fatihâ'dan sonra onbirer "İhlâs" okunacak.

Namazdan sonra 7 def'a istiğfar edilecek ve el kaldırılıp onbir def'a Salât-ı Münciye ve sonlarında (inneke Alâ Külli Şey'in Kadir..) okunacaktır.

Bu dualarda, "beni ve âile efrâdımı ve bilcümle mü'minleri âfât-ı semâviye, âfat-ı arziyyelerden ve cemi' belâlardan muhafaza buyurulması" için niyâz edilecektir.

tebliğ'DE HAFTALIK MEVZUU

Mü'min boş konuşamaz!

Sükut eden kurtulmuştur. İslâm'da konuşmanın adabı, usulü, yeri ve zamanı vardır. müslümanın konuşabileceği şeyler bellidir. Ağzından çıkacak her kelâm İslamla uygun olmalıdır. Çünkü onunla sınırlı ve kayıtlıdır müslüman. Ölçüsüz, yersiz, zamansız ve boş şeyler konuşamaz o. Konuşmamalıdır. Ömrümüz sınırlıdır bizim. Alıp verdiğimiz her nefes de sayılıdır. Harcadığımız ömrümüzün her anını ve nefesimizin her birinin hesabını vermek üzere sorguya çekileceğiz İslâm'a uygun olmayandan ötürü cezalandırılacağız. Bunu düşünerek her an alarm durumunda olmamız gerekir. Buna gayretli olmamız gerekir.

Boş sözler konuşmak, insan için, dil için bir afettir. Kalbi kötü bir hastalıktır. Gıybet, nemime, yalan, iftira, mira, cidal veya vb. gibi sözleri terketmek, kendisine ve başkalarına faydalı şeyleri konuşmak mü'min için en çıkar yol ve en güzel bir haslettir. İnsan faydasız mübahlarla uğraşırken günahkâr olmasa da Allah'ı zikir sayesinde kazanacağı büyük kârdan mahrum olur. Böylece yine zarardadır. Müslümanın sükutu fikir, bakışı ibret, konuşması zikirdir. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in buyruğu şöyledir, bize:

"Boş ve faydasız işleri terketmek, kişinin İslâmiyet'inin güzelliğindendir." (Tırmizi, İbn Mâce).

Boş sözleri terketmek, edebilmek insanın kurtuluşu, cennetlik oluşu demektir. Hep hayır, iyiliği ve İslâm'ı konuşan, günah olmayan faydasız mübah sözleri dahi terkeden, boş sözlerden uzaklaşan böyle büyük ecre layık olur. Bu yolda olmayanlar tehlikeli bir tarik üzeredir.

Ebu Zer (r.a.) diyor ki; Resul-i Ekrem (sav) bana :

"-Sana, bedene hafif, fakat terazide ağır gelen bir amel öğreteyim mi? buyurdu. Ebuzer :

-Evet Ya Resulullah, deyince, Resul-i Ekrem (sav) :

"O sükut etmek, güzel ahlaka sahip olmak ve lüzumsuz şeyleri terketmektir buyurdu" (İbn Ebid, Dünya) Ebu Zer (r.a)'den rivayet etmiştir.).

Müslüman Kardeşim;

Sen de; üzerine elzem olmayan, sana faydası dokunmayan şeyleri konuşma. Çünkü bu fuzuli bir iştir. Zararından da emin değilsin. Yeri gelmedikçe lüzumlu sözü de konuşma. Her şey her zaman konuşulmaz. Her yerde deherşey söylenmez. Nice faydalı sözler vardır ki, zamansız ve yersiz söylendiği için yerini bulmaz ve kaybolur. Sana açık olmayan şeyleri de araştırma. Sana gereksiz olan şeyin de üzerinde durma. İnsanlarla mücadeleci olma. Dilinle kimseye eziyet etme. Kalbinle de buğz sahibi olma. Af edici ol. Kendine nasıl muamele edilmesini istersen sen de başkasına öyle muamele et. Bugünkü yanlış tutum ve davranış içinde bulunan insanlar seni aldatmasın. Her yerde, mevkide ve makamsız olarak dili ve sözü ile başkasına zulmeden, fakat kendine hürmet, iltifat ve sevgi isteyen gafil ve ahmaklar seni gaflete düşürmesin, yanıltmasın. Dostunu iyi bil. Düşmandan uzaklaş. Kötülerle, fâcirlerle düşüp kalkma. Sohbet etme. Zirâ kötülükleri sana da bulaşır. Senin ölçün bunlar olamaz ...

Sevgili Kardeşlerimiz;

İslâm ciddiyet sahibi, şahsiyetli ve vakur olmayı ister. Ne yazık ki, bugün cemiyetimizi mâlâyâni (boş söz) hastalığı korkunç bir şekilde sarmıştır. İnsanlar her yerde gırgır şamata ile vakit geçiriyorlar. Lak lakla zaman öldürüyorlar. Tembelhaneler olan kahvehaneler bugün boş söz, çekiştirme, gıybet, dedikodu, küfür vs. yeridir. Tıklım tıklım doludur. İki kişi bir araya gelse mâlâyâni konuşuyor. Meclislerde hak ve hakikatle değil boş sözlerle iştigâl ediliyor. Talebelerimiz okulunda, yur-

dunda ilimle, İslâmla, tebliğle alâkalı değil mâlâyâni ile vatan kurtarıyor. Hülâsa bugün boş sözler birer darb-ı mesel oldu. Böyle gidildiği müddetçe insana huzur, müslümana kurtuluş yoktur. Felaketlerimiz buradan kaynaklanıyor. İmân zayıflığımız buradan geliyor. İnsan düşününce İslâm'ın inceliğini ve felaketlerin kaynağını nasıl kuruttuğunu ayan beyan görüyor. Ve hayretle, huşu ile ürperiyor. İslâmi diriliş istiyorsak boş sözleri terketmek mecburiyetindeyiz.

Boş sözün (mâlâyâni nin)ı sebebi muhtaç olmadığı şeylen bilmeğe iştiyak etmek, tatlı tatlı sohbet ve faydasız hikâyelerle zaman öldürmektir. Günahkâr olmadığımız, kati olarak zarar görmediğimiz şeyleri konuşmakta mâlâyânidir. Meselâ bir toplulukta gezi hatıralarınızı anlatmak, orman, dağ, deniz, ırmakları, kasabaları, hoşlandığımız ve hoşlanmadığımız şeyleri konuşmak böyledir. Bazı zatları gördüğümüzü anlatmak da böyledir. Bütün bunları yalansız, iftirasız, gıybetsiz, süslemeden anlatırsak mâlâyânidir. Ya tersinden (abartarak veya yalanla) anlatırsak durum ne vahim olur.

VAKİT EN KIYMETLİ SERMAYEDİR Onu iflas etirmemeliyiz. Değerini bilmeliyiz. Sahibi O (c.c.)'dur. Günde yırmidört saatin maliki de o (c.c.)'dur. Fakat biz o (c.c.)'na ömrümüzden ne kadar zaman verebiliyoruz? İslâm yoluna sarfedebiliyoruz. Yirmidört saatin bir saatini olsun Allah (c.c) yolunda tüketebiliyor muyuz? Neyi kimden esirgiyoruz. Halbuki saniyeler ve daha küçük zaman parçalarının bile hesabı var. Asıl sorguda ne yapacağız? Allah'ım sen biz mü'minlere acı ve merhamet eyle (Amin).

Kardeşlerim;

Müslüman olup İslâm'ı yaşamanın zevkini almak, tadını tatmak istiyorsak bunlara dikkat etmeliyiz İslâm'ın ızdırabını, yükünü çekmeliyiz. Dünyanın bir cilvesi olan mâlâyânin geçici zevkine dalmamalıyız. Bu meyanda en küçüğünden en büyük meclislerimize kadar dikkat edelim ve bu toplantılarımızı mâlâyâni ile geçirmeyelim. İslâm'ın konuşulduğu, tebliğin yapıldığı her toplantı biiznillah rahmetle dolar. Bu vasıfla bir vasıflansın müslümanlar, o zaman tadın lezzetini İslâm'ın... Seyredin İslâm'ın yol alışını ve kalbleri fethedişini .. İnşaallah bugünler gelecektir.

İnsanın başkasına boş sorular ve üzerine lâzım olmayan şeyler sorması da mâlâyânidir. Zira bunu sormakla da kişi zaman kaybetmektedir. Soru yöneltilenede eziyyet edilmekte, ona zaman kaybettirilmektedir. Başkasına "Oruçlu musun" diye bile soru sorulmaz. Bunun da mahzurları vardır. Gizli ibadet daha makbüldür.

Zararı olmayan, insanı riya ve yalana süriiklemeyen, gizliliği açığa çıkarmağa sebeb de olmayan sualler, mâlâyâni, boş sözlerdir. Lüzumsuzdur. Kişinin bunları terk etmesi İslâmiyyet'inin güzelliğindendir.

Bunlardan kurtulmak için dile hakim olmak lâzımdır. Onu ihmal edip başı boş salı vermemelidir. Ölümü bir an bile unutmamağa çalışmalıdır. Dilimizden çıkan her kelimeden mesul olacağımızı anbean bilmelidir. Nefes sermayesini tanımalıdır. İnsan lüzumlu olsa bile bazı şeylerde susmağa çalışmalıdır. Dilini korumak için gereğinde yalnız kalmalı, bazı faydasız toplantılara gitmemelidir. Hz. Ebu Bekir (r.a.) dilinden korunmak için ağzında birşey taşırdı. Daha olmazsa bizde böyle yapmalıyız. Fakat bu korkunç hastalığın defi için uzlette olmayanların bu şekilde dillerine hakim olmaları cidden çok zordur.

Sözlerimizi Hadis-i Şeriflerle bitiriyoruz :

"Herhangi bir kavim bir mecliste oturupta Allah'ı zikretmez, Peygamberlerine Salat-ü selâm getirmezlerse bu meclis onlar için nakise (Eksiklik) olur. Allah dilerse onları azab eder, dilerse mağfiret eder." (Tırmizi).

"Her kim bir yerde oturub da Allah'ı zikretmezse, Allah'ın intikamına maruzdur." (Ebu Dâvud.

"Allah'ı zikretmeden bir meclisten kalkan bir kavim, merkep leşi yanından kalkmış gibi olur. Meclis onların nedametine (pişmanlık) sebeb olur." (Ebu Dâvud).

"Bir kimse bir mecliste oturub uzun uzadıya faydasız sözlerle vakit geçirir de sonra o meclisten kalkmazdan evvel "İlâhi! Sen'i takdis ve hamdinle senâ eder, Sen'den mağfiret ister ve San'a tevbe ederim." mealindeki (Sübhanekellahümme ve bi hamdike. Eşhedü en lâilâhe illâ ente. Estağfiruke ve etubu ileyk) duasını okursa, o mecliste vaki olan hataları mağfiret olunur." (Tırmizi.).

Allah (c.c.) bizleri dilimize hakim ve sahip olanlardan ve her nefesini İslâm için sarfetmeğe gayret edenlerden eylesin. (Amin).

CUMA NAMAZI MES' ELESİ

CUM'A HAKKINDA HABER VE İÇTİHADLAR

Derleyen : Mevlût ORUÇ

Leys dedi ki: "Ruzeyk b. Hukeym Vadi'l-Kura'da ben de yanında iken İbni Şihab-ı Zühriye mektup yazıp : "Cuma namazını burada kıldırmamı münasib görüyor musun?" diye sorar. Ruzeyk, o sırada ekip biçmekle uğraştığı bir arazi üzerine âmil, yani vilayeti haiz bir memur bulunuyordu. Orada zenci vesaire olarak bir cemaatte vardı. Ruzeyk o sırada "Eyle" amili (valisi) idi. İbni Şihabı Zühri, okunurken dinlediğim cevab-ı mektubunda : "Yanındakilere Cumayı kıldır" diye yazıyordu. Bu cevapta İbni Ömer (r.a.)'nın rivayetini oğlu Salim'den işittiğini haber veriyordu. Hadis bir hayli uzundur. Eyle valisi bu mektubu yazdığı vakit tarlası başında çalışıyordu.

Buhari C:3 Sh:41).

İnsanların arasında ayrılığa meydan veren meseleler şunlardır :

1- Cuma nerede ikame olunabilir ?

2- Cuma kaç kişi ile kılınabilir ?

3- Cumayı ikame için devlet izni şart mıdır, değil midir?

1- İmam-ı Melik'e göre mescidi ve çarşısı olan her karyede (şehre lügaten karye denilir) Cumayı ikame etmek vacibtir. (Vacib farz yerine kullanılmıştır. Fıkıh usulünde böyle geçer). Miktarları az olsun çok olsun, haymenişin olanlara misafir hükmünde oldukları için Cuma farz değildir.

İmamı Şafii ile İmamı Ahmet'e göre (umumi manası ile yani ister şehir olsun, ister köy olsun) hangi karyede hür ve baliğ olarak mukim kırk erkek bulunursa üzerlerine cuma vacip olur. (Sahih-i Buhari, C:3 Shf. 44

İmamı Gazali de aynı İmamı Şafiinin görüşündedir. Cumanın şartlarından olmak üzere şunları da zikreder: (Namazın tüm şart ve rükunlerinden sonra şu altı hususi şartı da anlatır.)

a- Vakit, öğle vaktidir.

b- Mekan. Cuma namazı kılınacağı muhitte (ister taştan, ister çamurdan, isterse ağaçtan olsun) ve Cuma kendilerine borç olan kırk kişinin bulunduğu, sabit inşaatlı bir yer olması zaruridir. Bu hususta köy, şehir ikisi birdir. Padişahın hazır olması veya izin vermesi şart değil, ancak izin vermesi daha güzeldir.

c- Adet. Yaz, kış orada mukim, Cuma kendilerine borç olan, hür ve mükellef en az kırk kişinin mevcut bulunmasıdır.

d- Cemaat. 40 kişi toplu olarak bir imama uyacaklar.

e- O beldede o gün daha evvel Cuma kılınmamalıdır.

f- İki hutbe. (ihyayı Ulumi'ddin C:1 Sh: 487 - 488).

İmam Ebu Hanife'ye göre ise Cuma yalnız mısri camiin (kalabalık şehrin) içinde, yahut mısrın (şehir harici olan) musallasında kılınmak sahih olup Kurâda (köylerde) caiz değildir. Sonra Hanefiyye imamları ve fukahası, "Mısır" dedikleri yeri tarif ve tahditte ihtilaf etmişlerdir. İmam Ebu Yusuf'a göre her nerede ki erbabı hırfetin her türlüsü çalışır ve insan emri maişette aranması mütad olan havayicini bulabilir ve hudud-i ahkam ikame eder bir hakimi de bulunursa, orası mısırdır. İmam-ı Muhammed ise bu gibi takdirat ve tahminata hacet görmeksizin devletin mısırdır dediği yer mısırdır demiştir.

Cumanın kurâada ikame olunamayacağına İmam Ebu Hanife'nin hücceti, Ali (r.a.) den rivayet olunan : "Ne Cuma, ne bayram namazı mısri camiden başka yerde kılınmaz." hadisi mürselidir.

Muhaliflerinin Ebu Hanife'ye karşı huccetleri ise, Ebu Hureyre'nin (r.a.) Bahreyn âsili iken Ömer (r.a.) den tahriren vaki olan istizanına cevaben halife-i müşarün ileyh'den "Her nerede olsanız, Cumayı ikame ediniz." cevabını almasıdır. Ömer İbn-i Abdi'l-Aziz hazretleri de kendilerinin emirine yazdığı mektupta : " "Haymenişin olmayan herhangi karyeye gelince oranın ahalisine Cuma kıldıracak bir emir nasbet!" demiştir.

2- Adette ihtilaf edilmiştir. İmamı Şafii ile İmamı Ahmet'e göre, Cuma mün' akit olabilmek için âkil, baliğ, hür laakal kırk erkeğin huzuru şarttır. İmam Ebu Hanife : biri imam, diğerleri cemaat olacak dört erkek ile mün'akit olursa da üç veya dört gibi bir adedi olması vacip değildir, reyindedir. İmam Evzai ile İmam Ebu Yusufbiri imam, ikisi cemaat (memum) olmak üzere üç kişi ile de münakit olabileceğine kaildirler.

3- İmam-ı Ebu Hanife'nin kavline göre, devletin izni olmadıkça Cuma namazı sahih olmaz. İmamı Malik ve Şafii Ahmed'e göre ise izinsiz kılmamak mestehap ise de kılmakta da sıhhate mani birşey yoktur. Meşhur ve maruf olduğuna göre eimme-i selasenin kavli budur. Lakin İmamı Ahmed'den mervi diğer bir kavle göre müşarün ileyhin Ebu Hanife'ye muvafık olduğunu ayni iddia ettiği gibi, İmam-ı Malik de "Devletin izin olmaksızın biri Cumayı kıldırırsa elvermez." dediğini ve imamı Şafiinin kavli kadimine göre : "Ancak devletin veya onun mezun kıldığı kimsenin ardında Cuma sahih olabilir." diyor. (Bu kayıt sadece Ayni'nin iddiasına müsteniddir. Yoksa diğer imamların görüşleri yazılan eserlerde belirtilmiştir.) Devletin ümmet üzerinde velayet-i âmmesi vardır. İzinsiz Cuma kılınmaz diyenlerin delili Cabir (r.a.) den İbni Mace' nin rivayet ettiği hadistir. Hadis (hutbe-i Resulullah) yukarıda geçmiştir. (Ki bu hutbenin o günün şartlarında yani İmamı Azam ve diğer imamların zamanlarında tefsir ve tevil edildiği zaman tam bir şer'i devlet olmamasına rağmen Cuma bu zamanda kılınmaz hükmünü koymamışlar ve hatta kendileri de Cumayı terketmemişlerdir.) Taberani de İbni Ömer'den (r.a.) buna benzer bir hadis naklediyor. (Fakat bu hadislerde imamın zalim dahi olması Cumanın kılınmamasına mani teşkil etmiyor, bilakis o imama yani namaz için iktidaya uyulmasını gerektiriyor.)

İzinsiz kılınabilir diyenler ise, Osman zamanki Sahabe ve Tabiine Ali (r.a.) nin namazı onun izniyle kıldırdığına dair hiçbir rivayet yoktur, derler.

Ebu Hanife'nin ictihadını pekçok müctehid ve Fukaha tasdik ve teyit eder. Hasan-ı Basri devletin dört hakkından biri olarak gösterir. Evzai izinsiz ve hutbesiz Cuma olmaz der. (Sahih-i Buhari M. C:3 Sh: 44 - 48). Bu noktada Hanefiiye'nin görüşlerini Elmalı'nın tefsirinden alalım.

Cuma namazı şartlarına cami olan kimseler üzerine farzı aynıdır. Fakat bütün namazlar da şart olan İslâm akıl, buluğ, taharet şartlarından başka Cuma namazının fıkıh kitaplarında tafsil olunmuş iki takım şartları vardır. Birincisi vücubunun, yani farziyetinin şartları dır. İkincisi de edasının şartları dır.

A— Vücubunun Şartları :

a- Hürriyettir. Memlük (köle) olanlara vacip olmaz. (Buradaki köle müessesesi tüm haklarının kölenin efendisinde olması ve tasarruf hakkının efendide olması ile ilgilidir.)

b- Zükürettir, kadınlara vacip olmaz.

c- İkamettir, seferi olanlara vacip olmaz.

d- Sıhattir. Binaenaleyh gitmekle marazinin artmasından veya iyileşmesinin ağırlaşmasından korkacak vechile hasta olanlara vacip olmaz. Zayıf olan pek ihtiyarlar da hasta hükmündedir.

e- Yürümeye kudrettir. Ayakları da olmalıdır.

f- Selametdir. Binaenaleyh a'maya vacip olmaz. Eğer yideni bulunursa imameyne göre vacip olur. Kezalik zalimden ve takip olunmaktan ve şiddetli yağmur, kar, çamur ve emsalinden korkusu bulunan kimseye de vacip olmaz. Müste'cir, ecirini menedebilir. Eğer kasabada ise menetmemelidir. Ancak camii uzaksa gidip gelmesi kadar ücreti sakıt olur. Yakın ise tenzil etmemelidir (Hak dini Kur'an Dili C:7 Sh: 4981 - 4982)

(Devamı Sayfa 13'de)

İKTİSAT ÇEVRESİNDEN YORUM

İPLER KİMİN ELİNDE?

Cemalettin Tayla

Bilhassa, son yıllarda kamuoyunu sık sık meşgul eden meselelerden biri de, Milletlerarası Para Fonu (İMF)'dur.

"İnternational Monetary Fund" esas adıyla faaliyetine devam etmekte olan bu batı kuruluşunun, Türkiye ile birlikte bir çok ülkelerin iktisadi ve siyasi yapısına yön verdiği bir gerçektir.

İ.M.F. II. Dünya Savaşından sonra, zarar gören ülkelerin yeniden imarı, tediye açıklarının kapatılması ve dış ticaret imkanlarının açılması maksadıyla gerekli krediyi temin etmek için Amerika'nın teklifi ile 1945 yılında Bretton Woods anlasması doğrultusunda kurulmuştur.

İMF'nin sermaye ve ana kaynaklarının büyük bir kısmı ABD tarafından temin edilmiştir. Binaenaleyh bu teşkilatın bütün kararlarında en çok oy ağırlığıyla ABD'ye ait olmaktadır. Çalışmağa Washington'da başlanması ve oradan idare edilmesi de bunu göstermektedir.

İMF'ye üye olan ülkeler, prensip olarak ülke içinde enflasyonu önleyici politika izlemeleri, dış ticareti, ithal tahditleri ile daraltmamaları, bilakis mümkün mertebe kaldırmaları gerekmektedir. Bunun manası, az gelişmiş ülkelerden ithal tahditlerini kaldırarak, başta kurucu Amerika olmak üzere diğer gelişmiş ülkelerin ihracatlarını rahatça o ülkeye yapabilme zeminini hazırlamaktadır. Sömürmenin, ezmenin ve zayıfı gadretmenin planı böylece tahakkuk etmektedir.

Üye olan ülkelerin, İMF'ye karşı mesuliyetlerini şöyle özetleyebiliriz :

* Ülkedeki milli para birimini, altın veya dolar (!) olarak paritesini (değerini) tesbit ve İMF'ye tescil ettirmek ...

* % 10'u geçen develüasyonlarda mutlaka İMF'nin muvafakatini almaktır. (Develüasyon kararının önceden, ilgili ülkenin parlamentosundan geçmiş olması şarttır.)

Halbuki İMF'ye üye olmalarına rağmen Fransa 1948'de % 80, 1959'da % 20 İngiltere ise 1949'da % 40 oranında devalüasyon yapmışlar, fakat hiçbiri de bu develüasyon için, üyelik şartlarından biri olan "İMF'ye müracaatla izin isteğinde" bulunmamışlardır. Çok hazin bir durumdur ki, Türkiye ise sık sık İMF'ye diz çöken "niyet mektuplarına" karşılık "Kredi dilimleri" (!) diye kabul ettirilen ağır şartların muvacehesinde, develüasyon müsaadelerini bir adem-i tenezzül olarak ancak alabilmektedir.

* Üye ülkeler, altın mukabilinde döviz alıp satabilirler. Fakat ABD ve İngiltere gibi hisseleri fazla olan ülkelerin muvafakati ve üye ülkelerin mutlak oy çoğunluğunun sağlanması ilebütün milli paraların altın paritesi (değeri) düşürülebilir.

Bu maddenin muhtevasını iyi tesbit etmek gerekir. Milli paraya nasıl sahip çıkılmadığını, her an kontrolsuz bir şekilde değer kaybına uğramasını farkedebilmek için bunu bilmek gerekir. Paramızı kimler, nasıl değerlendiriyorlar? Sık sık rastlanan develüasyon kararlarının kimler tarafından alındığını gizlemek daha ne zamana kadar sürecek bakalım?

İMF, tuzağını kurmuştur. Kendi menfaati doğrultusunda vaz'edilen kaidelere riayet etmeyen, taahhütlerini yerine getirmeyen ülkelere karşı müeeyide de koyabilmektedir. Ki böyle ülkelerin kredilerini kesmek ve üyelikten ihraç etmek bu kabilden cezalardır. İktisadi bağımlılığı bulunan bir ülke için İMF'den ihraç olmanın, o an için ne derece kötü olacağı, düşünülmesi gereken bir husustur.

İMF'ye her üye ülkenin sabit bir oy gücü bulunmasıyla beraber, iştirak hissesiyle orantılı olarak bir oy sayısına sahiptir. Buna göre en fazla sermayesi bulunan ABD'nin oy nisbeti % 26,6, İngiltere'nin % 12,7 ve daha sonra en fazla oy nisbeti bulunan ülkenin ise % 5,5'dir. Bu da demektir ki ABD bütün oy nisbetlerinin toplamı kadar tek başına güce sahiptir. Ve kararlar da hep onun istikametinde çıkar demektir.

Her üye ülkenin İMF'de olan hissesine "kota" denir. Kotaların % 25'i altın ile geri kalan % 75'i ise milli para ile ödenir veya taahhüt edilir.

Bu izahatların ışığında bir yorum yapmak gerekirse, fazla söze hacet kalmadan, Türkiye'nin iktisadi bir müstemleke durumunda olduğu hemen ifade edebiliriz.

Ülkenin gidişatına yön vermek bakımından kimlerin sömürücü kıskacında bulunduğumuzu acı ama gerçek olarak idrak etmeliyiz. Batıya ve onun kapitalist, hoyrat iştihasına ramak olmak budur işte. Yalnız fantaziyi ve soysuzlaşma özentisini ithal etmiyoruz. Obur bir batıyı ve onun hegomonyasını da ithal ediyoruz. Devletin ve ülkenin nerelerden işgal edildiğini izah etmek, zaman öldürmekten başka bir şey olmaz her halde ...

Geçen sayımızdaki "İktisat" yazısında sehven Y.Vehbi Yavuz imzası çıkmamıştır. Tasrih eder, özür dileriz.

NATO bizim neyimizdir?

Dünyamız bölünmüş ve parsellenmiştir. Bilindiği gibi belli devletlerin çıkarına göre kurulmuş menfaat kuruluşları vardır. Pakt'lar vardır. Bunlardan NATO kapitalist ülkelerin oluşturduğu bir askeri birliktir. Son günlerde NATO ülkemizi yakından ilgilendiriyor. NATO toplantıları da bugünlerde titizlikle devam ediyor. NATO'nun gerekliliği veya varlığı ayrı bir konu. Biz şu sıralarda Türkiye'den istenenler ve Türkiye'nin durumu üzerine dikkatleri çekmek istiyoruz.

Peşinen kabul edelim ki, "NATO" Türkiye'yi menfaati için yanında tutar. Ve tutuyor da.. En ufak bir durum değişikliğinde silkeler, cephe alır. Bunun örneğini 5 senedir gördük ve görüyoruz. NATO diyerek en gizli yerlerimizin dahi yabancılara açık hale getirildiğini belirterek kendi öz savunmamızın olması gerektiğini ifade edeyim.

Şu sıralarda Türk - Yunan meseleleri gündemde. Dönün şımarık çocuğunu yine şımartanlar batı ve Amerika'dır. Tavizleri vere vere nelerden fedakarlık etmedik ki.. Bir de bugün NATO ülkeleri ve LUNS; Ege konusunda Türkiye'nin cömert davranmasını istiyor jestler teklif ediyor. Ege aslında bizimdir. Ayak oyunları ile bugünkü statüye geldi. Adaları kaybettik. Adaları silahlandıran, Ege'den uçmamızı dahi engelleyip istemeyen, çirkeflik yapan Yunan'dır. Meseleleri çıkaran da odur. Dün ayaklarımıza kapananlar bugün Yunan adisine denk tutmaktadırlar.

Türkiye ise, açıklamalara bakılırsa Ege'yi NATO'nun kontrolüne bırakan formülü benimsemiştir. NATO bizden çok Yunan'ı ve batıyı korur. Hizmette birinci amaç onlardır. Ülkemizi menfaatları doğrultusunda kullanmak isterler.

Bizim gerçek dostumuz ancak Müslümanlar olabilir. Kendimiz kendimizin dostuyuz. Yardım vs. adıyla ve yardım vaadlarıyla vazgeçilmez dedeğer ve haklarımızdan taviz vermemeliyiz. Şahsiyyetle, basiretle ileriyi görerek ve düşünerek, milletin de arzusuna tercüman olarak karar verilmelidir, hareket etmelidir. Yoksa aksine hareketin mes'uliyeti çok ağır olacaktır.

Türkiye egeyi NATO Kontrolüne bırakan Haig formülünü benimsedi

(Baştarafı 13.Sayfada)

Cuma gününde Cuma namazını ikame için, öğle namazının terki ile emrolunmuşuzdur. Öğle namazi ise. farzdır. Bir farzın terki, ancak ondan daha müekket ve evla bir farz için olabilir. Demek ki Cuma namazı, farziyetçe öğle namazından daha te'kidli bir farzdır.

Efendi, kendi kölesini Cuma ve cemaatten menedebilir. İzin verirse köle Cumayı kılmakta muhayyer olur. Hayvanını korumak için efendi ile beraber, camiye gelirse, korumağa halel getirmemek üzere Cuma kılabilir. Ücretli hizmetkarı, Cumadan menedemez. Şu kadar ki, Cuma yeri uzakta ise,o müddettin ücretini vermevebilir. (Nimet-i İslam İlmihali).

Maamafih bu şartlar bulunmayıp da Cuma kendisine farz olmayan kimseler dahi kılarlarsa vaktin farzı yani öğle namazı sakıt olur. Yani yasak değil, izinlidirler, kılabilirler. Zira bu şartlar Cumanın sıhhatinin şartı değil, vücubunun şartlarıdır. Onun için kılabildikleri takdirde sahih olup müsab (sevapdar) olurlar.

B— Edasının Şartlarına gelince şunlardır :

a- Mısri camidir. Cemiyetli kasaba demektir. (İzahı daha önce geçti.)

b- Veliyyülemr olan imam veya tarafından mezun bir zat kıldırmaktır. Çünkü bir cemiyetle kılınacağından kimin kıldıracağından dolayı münazara ve fitne olabilir. Fitne ise Cumanın tatiline sebebtir. Fethülkadirde zikredildiği vechile Camir (r.a.) mervi hadiste gerek cair (zalim) ve gerek adil bir imamı bulunduğu halde terk eden inzar buyurulurken Cumanın lüzumu için adil veya cair mutlak bir imam şart edilmiş olduğu gibi, "dört şey vülâta aittir: fey', sadakat, hudud Cumalar" diye de bir rivayet varid olmuştur. Onun için Hanefi mezhebinde hükümet reisinin emri veya izni olmadıkça Cuma caiz olmaz denilmiş ve buna izni sultani tabir olunmuştur. İmam var iken bir adam, Cuma günü imamın izni olmaksızın hatıplik etse caiz olmaz. Eğer imamdan istizan müte'azzir olur ve insanlar intihab ettikleri bir adamın başına toplanır da o kıldırırsa caiz olur. Emirin hutbeye izni Cumaya, Cumaya izni de hutbeye izindir.

c- Vakittir. Öğle namazı vaktidir.

d- Hutbedir.

e- Cemaattir. (Daha önce açıkladığımız gibi cemaatin şart olduğuna icma vardır.)

f- Genel izindir. Yani cami kapıları açılıp, tüm müslümanlara izin verilmiş olmaktır. Hatta bir cemaat camide toplanıp kapılarını üzerlerine kilitleyip de Cuma kılsalar caiz olmaz.

Yukarıda zikrettiğimiz bütün şartlar Hanefiyye eimme ve fukahanın kitaplarının hepsinde geçer.

Bu babta nakledilen başka haberler de vardır. Buhari Ata'nın "Bir karye-i camianın içinde bulunduğun vakitte Cuma günü namaza nida edilse, ezanı işit işitme, o namazda bulunmak Allah'ın sizin üzerinizde bir hakkıdır." dediğini rivayet eder. Abdür'Rezzak'ın da İbni Cüreyc şöyle demiştir : "Ata'ya, karye-i camia dediğin nedir?" diye sordum. "Cidde gibi cemaati emiri, kadısı, yekdiğerine bitişik toplu olan karye" cevabını verdi. Bu tarife göre Ata, karyeyi Medine manasına istimal etmiştir. Nitekim Mekke ile Taif şehirlerinden Kur'an-ı kerim de de bahis olunmuştur. Mısri camii içinde bulunanların Cumaya hazır bulunmaları vacip olduğunda ihtilaf eden yoktur.

Bir takımları, Cuma ezanını işitebilenlere Cuma farz olur, demişlerdir. Abdullah b. Ömer (r.a.) den mervi diğer bir kavil de budur. Tirmizi'nin beyanına göre eimme-i metbuinden Şafii, Ahmed ve Ishak b. Rahuye bu reydedirler. Imamı Malik Süneni Ebi Davud da Abdullah b. Amr b. As (r.a.) dan mervi: "Cuma ezanını işitebilene farzdır." hadisi ile istidlal etmiş ise de hadis, ilmi rivayet kanununca zayıftır. (Sahihi Buhari M. c: 3 sh : 52-53)

okuyucu mektupları

Kemal SEZER /İskenderun

Birmukabele Hicri 1400' üncü yılınızı biz de tebrik eder Allah (c.c.) razı olsun deriz ..

Üzülerek belirtmek isteriz ki, hislerimizde yer eden arzunuza cevap verecek güce sahip değilim. Size ancak, gazetemiz Tebliğ'den bir adet gönderebileceğimizi ve diğer müslümanların malumu olması için bize gönderdiğiniz yazıyı yayınlayabileceğimizi ifade etmek isteriz.

Cenab-ı Hakk yardımcınız olsun. . . . . .

Selâm ve muhabbetlerimizle dua buyurmanızı istirham ederiz.

İslâm aleminin 1400'üncü Hicri yılını kutlar, Allah'tan hayırlara vesile olmasını niyaz ederiz.

İskenderun Akçay kışlasında bulunan "Mürşid Cami" mizin kitaplığı olmasına rağmen biz askerdeki gençlerin okuyup faydalanabilmemiz için kitaplarımız maalesef bulunmamaktadır. Teşrifiyle şeref duyduğumuz, hicri 1400' üncü yıl münasebetiyle tüm İslâm'a inanan kardeşlerimizin, biz gençlerin, her konuda yetişebilmeleri için kitap yardımını beklemekteyiz. Bu hayırlı hizmet için ümitvarız. Her türlü yardımlarınız için teşekkür eder, Allah (c.c.) razı olsun deriz.

Adres: Kemal SEZER (Asker).
Denizciler Se 1 1 de
Büfeci eliyle İSKENDERUN"

Hüseyin ALGAN/İZMİR

Çözülmesi oldukça zor olan mektubunuza (inşaallah yanlış anlamadık) teşekkürler. Bahsini ettiğiniz mevzular, malumunuzdur. Hassasiyet göstermekteyiz. Cenab-ı Hakk (c.c.) inşaallah hayırlara vesile kılar.

Selam ve muhabbetlerimizle.

Allah'a emanet olunuz.

Eşref YILMAZ/ MUĞLA

Tebrik ve teveccühlerinize teşekkür eder bilmukabele size de mübarek olmasını temenni etmekteyiz.

Cenab-ı Hakk (c.c.) inşaallah sözünü ettiğiniz gibi İslam'a layıkı veçhile hadim olanlardan eyler bizi. Dua ve selam sunar, Allah'a emanet olunuz.

AKINCILAR DER-YAHYALI

Mektupla istendiği kadar gazeteler her hafta adresinize postalanacaktır.

Daha fazla gayretlerinizi bekliyoruz. Çalışmalarınız Allah (c.c.) indinde inşallah zayi olmaz. Size ve bütün kardeşlerimize selâm ve muhabbetlerimizi sunarız.

Selim ÇELENK/ KADIKÖY (İ.-H. Lisesi).

Teşekkür eder, aynı duayı takdim eyleriz. Size her halükarda yardımcı olmayı arzu ederiz. Özellikle bu tip yarışmalarla münasebetlerimizi artırabilirsek bir engeli aşmış oluruz inşallah. Daha sonra, sizinle bizzet tanışmak sohbet etmek isteriz.

Bir mesaj getiren şu ilk beyitinizi, Hicri 1400'ün manasıyla tevafuken yayınlamak ta fayda gördük.

"Bir güneş doğuyordu,
Mekke ufuklarında,
Bir nur belirmişti şehrin sokaklarında,
Küfür zirvede rezalet dorukta, putlar
İnsanlığın mürşidi bir sultan doğuyordu."

M.Habib İMAMOĞLU/ VAN.

Hem teveccühünüze hem de şahsi gayretlerinize teşekkür ederiz.

Arzu ettiğiniz sayılar, adresinize postalanmıştır. Takip etmelisiniz. Kesin adresinizin belli olması halinde yazışmalarımızın devamını ümit ediyor, selam ve muhabbetlerimizi iletiriz. Allah'a emanet olunuz.

M.Akif GERÇEK-ÇANKIRI

Abone kaydınız yapılmıştır. Ayrıca istediğiniz sayılar adresinize postalanmıştır.

Gayretlerinizin devamını bekliyoruz.

Ahmet EKİNCİ-SIVAS

Mektupta bahsettiğiniz husus, gözden kaçtığı için yerine getirilmemiş olabilir. Gazeteler bundan sonra düzenli olarak gönderilecektir.

Selam ve sevgiler ....

Kayaköy Müslüman Gençliği Adana/KAYAKÖY.

Allah-ü teâlâ sahsi gayretlerinizi makbul buyursun.

Arzunuzu yerine getirmek bakımından, mektubunuzun bir bölümünü yayımlıyoruz. Allah'a emanet olunuz.

"Köyümüzde, İslâmi bilgilerimizi artırmak, noksanlarımızı gidermek, hatalarımızı telafi etmek ve düzeltmek için, İslâmi bir adımla Hicri 1400'e girmek, tebliğ görevini yerine getirmek, yetişen nesle yardımcı olmak için bir kütüphane açtık.

Kitapları ve dergileri, sandıklara hapsetmeyiniz.

fazla olanları; okuduklarınızı bize gönderin. Hizmetiniz için Allah (c.c.) razı olsun. Adres: Kayaköy Kur'an Kursu Derneği - Kayaköy Camii Hicret Kütüphanesi - Kayaköy-Ödemiş.

Suat ÖNAL (Osmaniye) - Ömer ŞANLI (OSMANİYE)

Ali BİNBOĞA (OSMANİYE)

Abdülbaki AKET (OSMANİYE)

Musa GÜZELLER-BOYABAT (MTTB).

Mektubunuz bize ulaştığından itibaren isteğiniz yerine getirilmiştir. Bundan böyle her hafta gazeteler adresinize gönderilecektir.

Allah (c.c.) çalışmalarınızda muvaffak kılsın.

ABONE KAMPANYAMIZA SİZ DE KATILINIZ!.

Cenab-ı Hakk (c.c.)'a hamdolsun ki gazetemizin 24. sayısına ulaşmış bulunuyoruz. 2 hafta sonra 26. sayı ile 1.cildi tamamlamış olacağız.

Gazetemize 1. sayıdan itibaren abone olan okuyucu kardeşlerimizin abone süreleri (2) hafta sonra bitmiş olacaktır. Bu münasebetle kardeşlerimize durumu ve abonelerini yenilemeleri gerektiğini hatırlatırız.

BAZI OKUYUCULARIMIZIN BORÇLARI VAR...

Ayrıca;

Okuyucularımızdan gelen bazı mektuplarda, gazetemizin eski sayılarından gönderilmesi istenmektedir. Bizler de sizlerin isteklerini hemen yerine getirmekteyiz. Ancak okuyucularımızdan bazıları kendilerine gönderilen gazetelerin ücretlerini ödememişlerdir. Bu durumda her bir gazete için 10 TL. sı olmak üzere borçların (117307) - İSTANBUL nolu posta çeki hesabına yatırmalarını rica ederiz.

Yine Muhterem okuyucularımızı İslâmi tebliğ yolunda daha da gayretli olmağa, tebliğimizin yeni dönemde abone kampanyamıza katılmağa çağırırız. Bu hususta başta okuyucularımız olmak üzere bütün müslüman kardeşlerimiz ve İslâmi teşkilat ve müesseseleri vazifeye davet ediyor ve himmetlerini bekliyoruz.

Teşekkür

Hicri 1400'üncü yıl münasebetiyle, tebrik gönderme lütfunda bulunan, birçok talebe ve gençlik teşekküller ile yayın evlerine, derneklere ve bununla beraber münferiden bu zahmette bulunan müslüman kardeşlerimize teşekkür ederiz.

Bu vesileyle, bu mezkur teşekkül ve zevatın çalışmalarında muvaffakiyet diler, bu asrın İslâmi şuurlanma ve yeniden dirilme asrı olmasını Cenâbı Hakktan niyaz ederiz.

Geçen sayıdaki okuyucu hisleri'nde çıkan "Hicretin manasında hicreti yaşamaz" adlı yazı Kâzım Doğan'a aittir. Tasrih ederiz.

1980 (HİCRİ 1400) TAKVİMİ ÇIKTI

Misvak Neşriyat ve Dağıtım İşletmesi tarafından hazırlanıp kuşe kağıda basılı Miladi 1980, Hicri 1400 Takvimi çıkmıştır.

** 6 sahifelik, hicri ve miladi tarihlerle tesbit edilmiş duvar takviminde, bütün dini günler ve resmi tatiller şerhli olarak belirtilmektedir.*

** Namaz vakitlerini ihtiva etmektedir.*

** Mukaddes değerlerimiz ve "hat" yazılarıyla genel bir şekide tablolaştırılmıştır.*

** Takvim taleplere göre, şahsi ve ticari müesseseler için de bastırılabilir.*

** İstekliler idarehaneye başvurabilirler.*

Her türlü yazışmalar için : P.K. 1202 - İSTANBUL.

ASIM KÖKSAL'IN İSLAM TARİHİ TAKIM HALİNDE ÇIKIYOR!

Muhterem Mustafa Asım Köksal Hoca'nın uzun zamandan beri hazırlamakta olduğu "Hz. MUHAMMED VE İSLAM TARİHİ" adlı kaynak eserin 10.cildi yakında çıkacaktır.

Tercümeye dayanmayıp ciddi bir araştırma ile hazırlanmış olan İSLAM TARİHİ serisinin birinci bölümü 11 ciltte tamamlanmaktadır. "MİSVAK NEŞRİYAT VE DAĞITIM İŞLETMESİ" tarafından 10. cildinin baskısı yapılmakta olan İSLAM TARİHİ'nin 11. cildi de müteakıben basılacaktır. 10. ve 11. ciltlerin ilk baskısından sonra da ikinci etapta ve müellifi tarafından düzeltmeleri yapılmış ve ilavel olarak 1. ciltten 11. cilde kadar da ayrıca takım olarak kısa zaman da basılacaktır.

İSLAM TARİHİ'nin birinci bölümü, MEKKE DEVRİ ve MEDİNE DEVRİ olmak üzere ikiye ayrılmıştır. İSLAM TARİHİ'nin bu birinci bölümü, Hz. MUHAMMED (s.a.v.)'in hayatını teferruatlı bir şekilde ele almakta ve aynı zamanda İslâmiyetin doğuşu ile tekamülünü [illegible] olarak, çok sade bir anlatımla izah etmektedir.

1. ciltten 11. cilde kadar olan bu birinci bölüm, Hz. Muhammed (s.a.v.) in irtihal ve bıraktığı iki büyük kaynaktan Kur'an-ı Kerim'in izahı ile sona ermektedir ....

İslâm tarihi sahasında gerçekten mükemmel ve kaynak bir eser dir ....

Ahir zaman fitnesi ve biz

Ali Karaca

Üzerinde yaşadığımız şu fâni dünyada sayısız mahlukât arasından şerefli mevki şüphesiz insanoğluna verilmiştir. Buna rağmen kendisine tanınan bu imtiyazı suistimal ederek Hâlık- Zülcelâle en büyük isyanı yapan da yine insanoğlu ...

Bütün hayvanat ve nebatat kainatın halikine mütemadiyen ibadet ederken ahsen-i takvim üzere yaratılan şu insanoğluna ne oluyor ki, durmadan isyan ediyor, fitne çıkarıyor. Rahmeti sonsuz Hazreti Allah (c.c.) ona yine noksansız rızık veriyor, onu nimetten mahrum bırakmıyor. İnsan da, fitneyo, fesada, inkara devam ediyor. Yeryüzünde meydana gelen her türlü fitne, fesad hep insanların yaptıkları günahlardan, isyanlardan meydana geliyor. İşte bu hakikati Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle ferman ediyor; "İnsanların kendi ellerinin irade ve ihtiyarlarıyla yaptıkları işler (günahlar yüzünden karada ve denizde fesad meydana çıktı ki, Allah (c.c.) işledikleri günahlardan bir kısmının cezasını dünyada onlara tattırsın. Olur ki - kuturden ve işledikleri günahladan tevbe ederek - dönerler." (Er - Rum : 41).

İşte fitne fesadın alabildiğine yayıldığı, yaygınlaştığı bir zamanda (ahir zamanda) yaşıyoruz. İlâhi kanunların hor görüldüğü, isyanların medeniyet (!) gereği işlendiği, Sünnet-i Seniyye'nin arkaya atılıp, bid' atların alabildiğine revaç gördüğü Ehl-i Sün-ti yaşayıp müdafaasını yapanların azaldığı, mü'minlerin çeşitli oyunlarla ve bilhassa batıdan ithal edilen particilik entrikalarıyla birbirine hasım durumuna getirildiği, büyüklerin küçüklere şefkat ve merhamet; küçüklerinde büyüklerine hürmet ve ta'zim duygularının körleştiği, hakkı buldum diye batıla sarılanların gittikçe arttığı, her türlü fuhuş ve rezaletin adetâ devlet ve kanunların himayesinde alabildiğine yaygınlaştığı günümüzde camiler cemaattan yoksun garip bir manzara arzederken kahveler, eğlence haneler ve envai çeşit rezalethaneler tıklım tıklım tıklım dolup taşıyor. Acayib bir devirde (ahir zamanda) yaşıyoruz.

İman ve irfan sahibi kardeşlerim! Vatanı manevi bir yangın sarmış her taraf alev alev yanıyor. Sokakları. caddeleri, apartmanları, ticarethaneleri ateş sarmış her taraf tutuşuyor. Büyük şehirlerden başlayan yangın bugün kasaba ve köylere dahi sirayet etmiştir. İş bu hengamede bizlere büyük vazifeler düşüyor. Evela kendimizi bu fitne, fesat ateşinden kurtarmağa alışırken evimizdeki çoluk çocuğumza sahip çık malı, onları da bu ateşten kurtarmalı. Daha sonra, çevremize sirayet etmekte olan söndürme çarelerini aramalı. Ve birkaç kişi de olsa bu yangından kurtarmağa çalışmalıyız.

Benliğimizi İslâmiyet havuzunda eritelim. Sonra İslâm'ın birer hakiki neferi olalım.

Eğer bizler de hâlâ yangını seyretmeğe devam eder vaktinde vazifemizi yapmazsak, yapamazsak o alev bizi de yutacak, tebliğ yapmadığımız cezasını bize de er geç çektirecektir.

Allah-ü Alem.
Hicri 1400'ün müjdelerindendir;

HİCRİ 15. ASRIN BAŞI DİKTALARIN VE SULTALARIN SONU OLDU!

Bütün milletlerin, er geç tabi olacakları ilahi nizam hükmedindeceye kadar beşeriyet çalkalanacak, bocalayacak ve anarşinin, kaosun muhitinde husursuz kalacaktır. Buna, hiçbir surette, bir hayal veya bir ütopya gözü ile bakılamayacağı, artık herkesin malumu olsa gerektir. Günümüzde olup bitenler, açık misallerdir. Neden buhranlar, huzursuzluklar devam ediyor? Neden, beşeri sistemlerin zebunu olanlar huzursuzdurlar? Niçin şikâyetler bitmiyor? Bir düşünülsün ... İnsana bağlı, hangi bir sistem, yüzyıllar boyu ayakta durabilmiştir? Veya bir medeniyet tesis edebilmiştir? Vahşilikler ve seviyesizlikler ölçümüz değildir ama.

Evet, kaynayan, çalkalanan dünya insanlığına tebliğ yapıyoruz. Çıkış yolu gösteriyoruz Allah-ü teâlâ'nın vadetmiş olduğu Vahiy Otoritesini müjdeliyoruz. Sultan-ı Kevneyn (s.a.v.) Hazrettlerinin, karanlık ve kötürüm hayatı; nura, nizam-ı âleme garkettiği bir medeniyeti müjdeliyoruz. Zira, İslâm müjdelemiştir. Şerefli, izzetli din-i mübin müjdelemiştir o medeniyeti.

İslâm'a teslim olan huzursuz olamaz. Müslüman anarşiyi irtikâp etmez. Bunalım ve buhran, onun ülkesi değildir. Bu batı tipi adetlerin, Allah'ın şeriatını hükmedenlerde bulunması bir tezattır. Zira müslüman, tezat insanı da değildir.

Evet, İslâmi hayatı, gerçek manasıyla tatbik edenler selâmettedirler. Ama, İslâm adına lalettedirler, bataklıktadırlar. Bu bizim ölçümüz değildir. Bütün gelişmeler, kıpırdanışlar, arayışlar, hep bizi teyid etmektedirler. Daha bir dikkatle, dünyaya baktığımızda, tesbit edeceğimiz şey budur. Yani İslâm dışı her hareket ve sistemlerin, derin çığlıklarını duymaktayız.

İşte, Hicri 15. asra girdiğimiz şu günlerde, "binbir çeşit erzaklarla kaynayan kazandan, bir çeşit yemeğin çıkması" gibi, farklı metod ve sistemlerin birbiriyle çarpışmasından ve nihayet, küfrün zirvesinden yeni bir nizam doğacağını haber veren sancılara muttali oluyoruz. Zira milâdi 20. asır bir bunalım, bir huzursuzluk asrıdır. Feza çağı (!) diye aldatmacaları, huzursuz olan halleriyle kendilerini tekzip etmektedir. 20. asır, tahakküm, işkence ve diktalar asrıdır. Gönüllerdeki asudelikleri yıkıp, ardında kurulan sultaların asrıdır. Cinâyetler asrıdır. Ama tutmamıştır. Diktalar ve sultalar devriliyor artık. Bilhassa 1970'ler diktatörlerin sonu olmaktadır. Milletinin ıztıraplarına cevap veremeyen, düşüncelerine ters düşen tahakkümcü yönetimler devrilmektedir artık. Bu yıllarda, 100'e yakın . . ve askeri yönetimlerden çoğu yıkılmış kalmıştır. Bilhassa, Ortadoğu'daki sultalar Hicri 1400'ün eşiğinde yok olmağa mahkum olmuşlardır. Bu yıkılışlar devam etmektedir. Hicri 1400'ün müjdelerini almaktayız. İşte bir İran'daki şahlığa son veriş, bir Afganistan'daki diktaya karşı İslâmi mücanede ve buna mümasil Suriye'de, Filipin'lerde... nihayet İslâm coğrafyasında yeni İslâmi hareketler bu müjdelerin adıdır.

Bütün bunlara rağmen, en çok hareketlere sahne olan ve halen çetin çarpışmalarla dikta yönetimleri sallanan ülkelere bir göz atarsak:

Askeri yönetimi olan ülkeler:

Afrika'da

CEZAYİR : 1965'den 1978'e kadar Albay Hayri Bumedyen, Devlet Başkanı sıfatıyla ülkeyi yönetti. Bumedyen'in ölümü üzerine 1979 Ocak ayında yapılan seçimle Albay Şadli Bencedid, Devlet Başkanlığı'na seçildi.
BENİN : Albay Jean - Baptiste Bagaza, 1976'da düzenlediği bir darbeyle Devlet Başkanlığı'nı ele geçirdi.
ÇAD : 1975'de Felix Malloum bir darbeyle yönetimi ele aldı. Ancak başkanlığını Goukouni Queddei'nin yaptığı, askerlerden oluşan "Devlet Konseyi" tarafından 1979 Mart'ında girişilen bir darbeyle Malloum uzaklaştırıldı ve yönetim el değiştirdi.
KOMOR ADALARI : 1978 Mayıs'ında düzenlediği bir darbeyle işbaşına gelen Ahmed Abdullah, yönetimi elinde tutuyor.
KONGO : Albay Denis Sassou - Nguesse 1979 Ocak'ta giriştiği bir darbeyle Albay Joachim Yhombi - Opango'yu uzaklaştırarak, Devlet Başkanlığı'na geldi.
GİNE : Nguema Mbazogo'nun idaresindeki askeri cunta 1979 Ağustos'unda bir darbeyle yönetimi ele aldı.
ETİYOPYA : "Bölgesel Askeri Yönetim Konseyi" Başkanı General Mengistu Haile Mariam, 1977'den bu yana ülkeyi yönetiyor.
LİBYA : Albay Muammer Kaddafi 1969'da düzenlediği bir darbeyle Kral İdris'i devirdi. Kaddafi, 10 yıldır Devlet Başkanı olarak görev yapıyor.
MADAGASKAR : Askerlerden oluşan hükümetin başında 1975'den beri Dider Ratsiraka bulunuyor.
MALİ : Devlet Başkanı Moussa Traore 1968'de düzenlediği bir darbeyle Devlet Başkanlığı'nı devraldı.
MORİTANYA : Yarbay Muhammed Mahmur Uld Lüli, kendisinden önceki sivil Devlet Başkanı'nın istifa etmesi üzerine görevi devraldı.
NİJER : Yarbay Seyni Kountche 1974'te Yüksek Askeri Konsey ve Devlet Başkanlığı'na getirildi. Kountche bu görevi bugüne kadar sürdürmeyi başardı.
RWANDA : 1973'de ordunun düzenlediği darbeyle General Juvenal Habyarimana, Devlet Başkanlığı'na getirildi.
SOMALİ : Ordu ve iç güvenlik kuvvetlerinin de yardımıyla ayaklanan General Muhammed Siad Barre, 1969'da Devlet Başkanı oldu.
SUDAN : General Muhammed Numeyri 1969'dan bu yana Başbakanlık ve Devlet Başkanlığı görevlerini birlikte yürütüyor.
TOGO : General Gnassingbe Eyadema 1967'de düzenlediği darbeyle yönetimi ele geçirdi.
UGANDA : Ayaklanan Ugandalıların Tanzanya birliklerinin de yardımıyla 8,5 yıllık diktatör İdi Amin'i devirmeleri sonunda 1979 Nisan'ında yönetimi Godfrey Binaisa devralda.
YUKARI VOLTA : General Aboubacar Sangoule 1966'dan bu yana Devlet Başkanlığı'nı yürütüyor.
ZAİRE : Yarbay Mobutu Sese Seko Devlet Başkanlığı'nı 1965'de ele geçirdi.

Asya'da

AFGANİSTAN : 1978 Nisan'ında bir darbeyle ülke yönetimini ele geçiren Muhammed Taraki, 1979 Eylül'ünde düzenlenen diğer bir darbeyle uzaklaştırıldı. Hafızullah Amin Sovyetler'in de desteklediği askeri bir darbeyle Devlet Başkanlığı'na geldi.
BANGLADEŞ : Sıkıyönetim ve Devlet Başkanı Ziya ur Rahman 1975'deki bir darbeyle, yönetime sahip olmak isteyen diğer bir grubu uzaklaştırarak ülkeye hakim oldu.
BURMA : General Ne Win 1962'deki bir ordu darbesiyle yönetimi ele geçirdi.
KAMBOÇYA : Pol pot rejimine karşı ayaklanan Kamboçyalıları destekleyen Vietnam birlikleri tüm ülkede kontrolünü 1979 Ocak ayında sağladı. Tasfiye edilen Pol Pot rejimi yerine Vietnam tarafından Hang Samrin Devlet Başkanlığı'na getirildi.
ENDONEZYA : Ordu idareyi ele aldıktan 17 ay sonra, 1967'de, General Suharto Devlet Başkanı ilân edildi.
PAKİSTAN : 1977'de inşa edilen sıkıyönetim hükümetinin başına, düzenlediği darbeyle Zülfikar Ali Butto'yu deviren General Ziya ül Hak geldi.
KORE CUMHURİYETİ : 1961'de düzenlediği bir darbeyle ülke yönetimini ele geçiren Devlet Başkanı Park Chung Hee'nin düzenlenen bir suikastle öldürülmesi sonucu, Kore'de halen Silahlı Kuvvetler ülkeyi kontrol altında tutuyor.
TAYLAND : 1977'de düzenlenen askeri darbeyle General Kriangsak Chomanan Başbakanlığa getirildi.

Ortadoğu'da

SURİYE : 1963 yılından beri sıkıyönetimle yönetilen ülkede, 1971'de General Hafız Esat Devlet Başkanı oldu.
KUZEY YEMEN: 1974'den bu yana askeri bir idarenin işbaşında olduğu ülkede Albay Ali Abdullah Salih 1978'de Devlet Başkanlığı'na getirildi.

latin Amerika'da

ARJANTİN : 1976'da düzenlediği askeri darbeyle Devlet Başkanı İsabelle Peron'u deviren General Jorge Rafael Videla, Devlet Başkanı oldu.
BOLİVYA : Darbeci Albay Natusch ülkenin seçimle işbaşına gelen ilk Devlet Başkanı Guevara Arze'yi devirdi. Ancak halkın ve parlamentonun büyük protestosu ile karşılaşan Natusch, başkanlıktan ayrıldı ve yerine Bayan Gueilar ülkenin ilk kadın Devlet Başkanı olarak göreve başladı.
BREZİLYA: 1964'de bir cunta aracılığıyla Devlet Bakanlığı'na getirilen General Ernesto Geisel General Baptista de Figuiredo tarafından devrildi. General Baptista, 1979 Mart'ından bu yana Devlet Başkanlığı'nda bulunuyor.
ŞİLİ : General Augusto Pinochet, 1973'de düzenlediği askeri darbeyle ülkede bir cunta yönetimi kurdu.
EL SALVADOR : Ordunun genç subayları 1979 Ocak'ında düzenledikleri bir darbeyle General Humberto Romero'yu Devlet Başkanlığı'ndan uzaklaştırdılar ve yerine askerlerden oluşan, reformlara dönük bir hükümet kurdular.
GUATEMALA : Diğer bir generali uzaklaştıran General Fernando Romeo Lucas Garcia, 1 Ocak 1978'de Devlet Başkanlığı'nı aldı.
HONDURAS : 1972'den beri ülkeyi yöneten "Silâhlı Kuvvetler Yüksek Konseyi" 1978'de General Policarpo Paz Garcia'nın Devlet Başkanlığı'na getirildiğini açıkladı.
NİKARAGUA : Devlet Başkanı Anastasio Somoza'yı ülkeden kaçmak zorunda bırakan "Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi" gerillaları, böylece 45 yıllık Somozo ailesi saltanatına son verdiler.
PARAGUAY : 1954'ten bu yana General Alfredo Stroessner Devlet Başkanı sıfatıyla ülkeyi yönetiyor.
PERU : 1975'de düzenlediği darbeyle Devlet Başkanlığı'nı General Fransisco Morales Bermudez Cerrutti ele geçirdi.
URUGUAY : Askerlerden oluşan Devlet Konseyi 1976'da yaptığı bir açıklama ile, Devlet Başkanlığı'na sivil bir hukukçu olan Aparcio Mendez Manfredini'yi getirdi.

www.mtb.com